

Przemówienie premiera Piotra Jaroszewicza, wygłoszone podczas plenarnego posiedzenia Sejmu 19 bm., zamieszczamy na stronach: 2, 3, 4.

Edward Gierek przyjął L. Motykę

21 bm. I sekretarz KC PZPR Edward Gierek przyjął ambasadora PRL w Czechosłowackiej Republice Socjalistycznej Lucjana Motykę. (PAP)

W 50 rocznicę śmierci W. Lenina

Wczoraj w Nowej Hucie, w 50 rocznicę śmierci Włodzimierza Lenina, przed jego pomnikiem odbyło się uroczyste spotkanie mieszkańców Krakowa. U stóp pomnika złożono wieńce i kwiaty.

Wieniec od Komitetu Centralnego PZPR złożyli członkowie KC: I sekretarz KW PZPR w Krakowie Józef Klasa oraz dyrektor Liceum Ogólnokształcącego w Krakowie — Jadwiga Biel, a także wiceprzewodniczący ZG TPPR — Zdzisław Kanarek.

W poniedziałek w dniu 50 rocznicy śmierci Włodzimierza Lenina — przywódcy KPZR i rządu radzieckiego złożyli wieńce w Mauzoleum na Placu Czerwonym. Minutą milczenia uczcili pamięć założyciela partii komunistycznej i państwa radzieckiego Leonid Breżniew, Aleksiej Kosygin, Nikołaj Podgorny i inni. (PAP)

Delegacja Ministerstwa Zdrowia NRD w Polsce

20 bm. do Warszawy przybyła delegacja Ministerstwa Zdrowia NRD pod przewodnictwem wiceministra Hermana Turzicha. Celem wizyty jest podpisanie planu współpracy w dziedzinie medycyny na lata 1974-75. Przewiduje on m. in. znaczne rozszerzenie dotychczasowego programu współpracy. (PAP)

Prezes PAN z wizytą w NRF

20 bm. przybyła do NRF na zaproszenie Niemieckiego Stowarzyszenia Naukowego (DFG) delegacja Polskiej Akademii Nauk, z prezesem prof. Włodzimierzem Trzebiatowskim. W czasie kilkudniowego pobytu delegacja polska przeprowadzi rozmowy z kierownictwem DFG oraz innych placówek badawczych i instytucji. (PAP)

Posiedzenie ZG Ligi Kobiet

W Warszawie obradowało plenarne posiedzenie ZG Ligi Kobiet. Tematem obrad były założenia programowe do tegorocznej kampanii sprawodawczo-wyborczej w szeregach tej organizacji.

Zadania ZNP w bieżącym roku

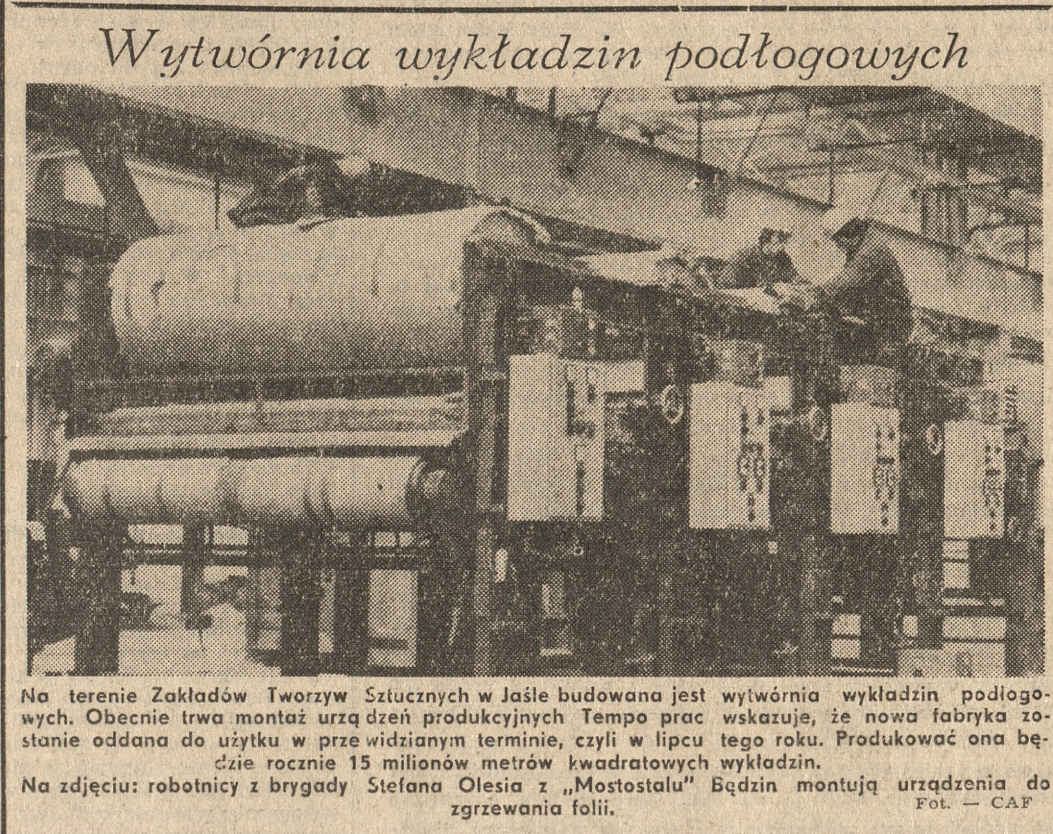
Wytęczeniu programu działania na rok bieżący oraz przyjęciu budżetu, poświęcone były 21 bm. obrady plenarne ZG Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Współpraca polsko-fińska

Z Finlandii powróciła delegacja Ministerstwa Rolnictwa, która brała udział w trzeciej naradzie zespołów roboczych d. s. współpracy naukowo-technicznej w rolnictwie pomiędzy obu krajami. Ustalono nowe i rozszerzone dotychczasowe formy współpracy.

Zakończenie zjazdu KP Austrii

Drugi Zjazd Komunistycznej Partii Austrii, w niedzielę, w ostatnim dniu obrad wybrał nowy Komitet Centralny oraz Komitety terytorialne. W skład nowego komitetu weszło 73 członków KPA.

Na terenie Zakładów Tworzyw Sztucznych w Jasle budowana jest wytwórnia wykładzin podłogowych. Obecnie trwa montaż urządzeń produkcyjnych. Tempo prac wskazuje, że nowa fabryka zostanie oddana do użytku w przewidzianym terminie, czyli w lipcu tego roku. Produkować ona będzie rocznie 15 milionów metrów kwadratowych wykładzin. Na zdjęciu: robotnicy z brigady Stefana Oleśia z „Mostostalu” będą montować urządzenia do zgrzewania folii. Fot. — CAF

VIII Krajowy Zjazd Delegatów Spółdzielczości Ogrodniczo-Pszczelarskiej

Usprawnić zaopatrzenie rynku w „zielony towar”

21 bm. rozpoczął w Warszawie 2-dniowe obrady VIII Krajowy Zjazd Delegatów Spółdzielczości Ogrodniczo-Pszczelarskiej. 388 przedstawicieli ponad 400 tys. producentów i działaczy tej organizacji oceni dorobek spółdzielni, wytyczył główne kierunki działania na następny okres oraz wybierze nową radę CSO.

W poniedziałkowych obradach uczestniczyli: członek Biura Politycznego KC PZPR, wicepremier — Józef Tejchma i członek Prezydium, sekretarz NK ZSL — Bolesław Strużek. Ekorą w nich również udział przedstawiciele kierownictwa resortów, instytucji i organizacji pracujących dla potrzeb wsi oraz rolnictwa.

Dyskusja, która toczyła się w czasie plenarnych obrad, a w godzinach popołudniowych — w 4 zespołach problemowych, wskazała co spółdzielczość ogrodnicza musi jak najrybniej przedsięwziąć, aby zwiększyć zbiory warzyw i owoców, a równocześnie usprawnić zaopatrzenie rynku, przetwórstwa oraz zapewnić rozwój eksportu.

Punktem odniesienia jest założony do 1980 r. wzrost produkcji warzyw gruntowych o około 20 proc., nowalijek — do około 100 tys. ton oraz owoców o około 60 proc. Wymaga to — podkreślano — wprowadzenia nowoczesnych metod gospodarki, upowszechnienia specjalizacji w poszczególnych działach ogrodnictwa, rozwijania różnorodnych form zespołowego działania producentów.

W dziedzinie obrotu „zielonym towarem” — konieczne jest wydatne zwiększenie skupu i sprzedaży rynkowej produktów ogrodniczych, zapewnienie w sklepach pełnego wyboru dobrych jakościowo warzyw i owoców przez cały rok. Przekazując wyrazy uznania

spółdzielcom za ich dotychczasową pracę, wicepremier J. Tejchma omówił zadania stojące przed tą organizacją na tle ogólnego rozwoju rolnictwa, którego osiągnięcia w ostatnich latach wpływają bez pośrednio na poprawę warunków życia ludności, na coraz pełniejsze zaspokajanie potrzeb żywnościowych. Nawijając w swym wystąpieniu do ostatnich decyzji podjętych przez kierownictwo partii i Sejm, wicepremier wskazał, że stanowi to kolejny, ważny etap konsekwentnie realizowanej polityki, zmierzającej do dalszego podnoszenia poziomu życia, pełniejszego wykorzystania wszystkich istniejących rezerw produkcyjnych.

Ogrodnictwo, jako ważna, integralna część całej gospodarki rolnej powinno — podkreślił J. Tejchma — dążyć do maksymalnego przekroczenia planowanych zadań. Wiąże się to bezpośrednio z postępowaniem techniczno-organizacyjnym, wpro wadzeniem specjalizacji i kooperacji produkcji. Sprawa nie zbędna jest także tworzenie wokół większych miast i w całych rejonach — specjalistycznych baz produkcji warzyw i owoców.

W dyskusji zabrał również głos B. Strużek. W pierwszym dniu zjazdu udekorowano 35 zasłużonych producentów i działaczy spółdzielczości odznaczeniami państwowymi. (PAP)

Bliski Wschód

Konsultacje dyplomatyczne

Prezydent Egiptu Anwar Sadat opuścił 21 bm. Abu Zabi i udał się do Algierii. Podczas pobytu w Abu Zabi poinformował rząd Zjednoczonych Emiratów Arabskich o warunkach porozumienia z Izraelem w sprawie rozdzielenia wojsk nad Kanalem Sueskim.

Sekretarz stanu USA Henry Kissinger powrócił w poniedziałek do Waszyngtonu po zakończeniu misji bliskowschodniej.

W poniedziałek, na zaproszenie rządu radzieckiego przybył do Moskwy z oficjalną wizytą przyjaźni minister spraw zagranicznych Egiptu Ismail Fahmi. (PAP)

Od postawy ogółu ludzi pracy zależy dalszy wzrost dobrobytu społeczeństwa

Przemówienie Edwarda Gierka na XII Plenum KC PZPR

SZANOWNI TOWARZYSZE!

Obecne XII Plenum Komitetu Centralnego, pierwsze nasze posiedzenie w roku trzydziestolecia Polski Ludowej, podejmuje i decyduje sprawę wielkiej wagi dla dalszej realizacji społeczno-ekonomicznych zadań nakreślonych przez VI Zjazd.

Dyskusja jednoznacznie potwierdziła słuszność programu, który z upoważnienia Biura Politycznego zreferował tow. Piotr Jaroszewicz.

Sens tego programu i jego społeczne znaczenie rysują się w całej pełni dopiero w powiązaniu z naszą dotychczasową polityką, z rezultatami społeczno-ekonomicznymi, które osiągnęliśmy w ubiegłych trzech latach.

Zadania, które podjęliśmy i rozwiązyaliśmy w tych latach, były trudne. Działaliśmy jednocześnie na dwóch frontach: zapewniliśmy szybki i wydatny wzrost realnych płac i dochodów ludzi pracy już obecnie, natychmiast, a jednocześnie tworzyliśmy kompleksowe przesłanki dla systematycznego podnoszenia poziomu życia ludności w następnych latach. Bazą dla postępu na obu tych równoległych kierunkach jest rozwój gospodarczy. Poszliśmy drogą poprawy efektywności gospodarowania i wydajności pracy, przyspieszenia dynamiki wzrostu wszystkich gałęzi gospodarki i harmonijnego ich rozwijania, aktywizacji współpracy gospodarczej z krajami socjalistycznymi i rozszerzenia uczestnictwa Polski w międzynarodowym podziale pracy. Zdolność do podjęcia tych zadań i ich skuteczna realizacja świadczy o sile politycznej naszej partii i jej głębokiej więzi z narodem.

Na I Krajowej Konferencji PZPR oceniliśmy rezultaty naszej polityki za ubiegłe trzy lata. Niewiele można do tej oceny dodać. Chciałbym zwrócić uwagę tylko na jeden aspekt naszych doświadczeń. Szczególnie cennym i znaczącym dorobkiem ostatnich lat jest uruchomienie swego rodzaju pozytywnego sprzężenia zwrotnego między przyspieszoną realizacją zadań społecznych, a wzrostem aktywności i inicjatywy ludzi pracy w procesie produkcji. Dynamiczna polityka społeczna stała się skutecznym czynnikiem motywacji ludzkiego działania. Wywiera ona coraz silniejszy wpływ na postawę szerokiej rzeszy, sprzyja wzrostowi wydajności pracy i efektywności gospodarowania.

U podstaw realizowanej przez nas strategii rozwojowej leży założenie, iż wysunięcie na czoło sprawy człowieka i jego pomyślności stanie się samo przez się pożądaną dzwignią rozwoju gospodarczego, siłą motoryczną lepszej pracy klasy robotniczej, rolników, inteligencji, wszystkich grup naszego społeczeństwa, całego narodu.

Praktyka potwierdza słuszność tego założenia. Jest ono i pozostanie na przyszłość naczelną wytyczną naszej polityki. Z niego wyrasta i jemu odpowiada program rozpatrywany na obecnym plenum.

W czym tkwi istota tego programu? Głównym jego zamierzeniem jest zapewnienie w toku realizacji uchwał VI Zjazdu wszystkim pracownikom gospodarki narodowej poprawy warunków życia nie tylko w drodze lepszej niż przedtem opłaty wydajności pracy, lecz również w rezultacie regulacji płac. Gdy przygotowaliśmy strategię VI Zjazdu nie mogliśmy przed sobą postawić takiego zadania. Nie miałyby ono pokrycia w istniejących wówczas możliwościach gospodarczych. Biorąc pod uwagę wszystkie pomyślne okoliczności szacowaliśmy wtedy, iż stać nas będzie na regulację płac dla niespełna połowy zatrudnionych w gospodarce społecznej.

I Krajowa Konferencja PZPR mogła dalej pójść w tym kierunku, ale także nie mogliśmy się jeszcze zdecydować na objęcie regulacjami płac wszystkich zatrudnionych. Obecnie kierując się duchem uchwał Konferencji proponujemy taką właśnie decyzję. Jest to decyzja leżąca na linii całej naszej polityki, ale przez swoją kompleksowość i powszechność oznacza ona postęp jakościowy w stosunku do tego, co zrobiliśmy dotychczas.

To jest pierwszy i główny cel proponowanego programu. Drugi, nie mniej istotny, wiąże się z decyzjami socjalnymi, a więc z podniesieniem najniższych płac, emerytur i rent oraz z reformą zasiłków rodzinnych. Idzie nie tylko o bezpośrednie znaczenie tych decyzji dla milionów rodzin w naszym kraju, choć przecież jest ono ogromne. Idzie także o to, że przez te decyzje umacniamy w naszym życiu podstawowe zasady socjalizmu. Niezbawna cecha naszego ustroju jest pojmowanie pomyślności społecznej jako dialektycznej jedności obu jej podstawowych czynników: rzetelnej materialnej satysfakcji ludzi bezpośrednio zatrudnionych, poprzez zwiększanie ich realnych płac i równoczesnego realizowania szeroko pojętego postępu socjalnego, a więc polepszenia sytuacji rodziny, kobiet i dzieci, ludzi starszych i weteranów pracy. Taka linia wynika z istoty naszego ustroju, tworzy właściwy klimat społeczny, sprzyja umacnianiu socjalistycznych stosunków międzyludzkich, zespala i cementuje społeczeństwo.

Rozpatrywany obecnie program, podobnie jak cała nasza polityka, kieruje się tymi założeniami. Proponowane decyzje płacowe umożliwią lepsze, pełniejsze realizowanie socjalistycznej zasady odpowiedzialności płacy do rezultatów wykonywanej pracy, a podniesienie dolnej granicy płac i decyzje socjalne mieć duże znaczenie dla polepszenia sytuacji najniższej zarabiającej i rodzin wielodzietnych. Równocześnie troszczymy się o to, aby konsekwencje proponowanych zmian cen nie dotknęły podstawowych grup ludzi pracy. Od-

Od postawy ogółu ludzi pracy zależy dalszy wzrost dobrobytu społeczeństwa

Dokończenie ze str. 1

czują je w skali zresztą umiarkowanej, przede wszystkim ludzie lepiej sytuowani. Sądzę, że taki kierunek podejmowanych decyzji i wynikające zeń pewne przesunięcia w podziale dochodów odpowiadają poczuciu sprawiedliwości ludzi pracy.

DRODZY TOWARZYSZE!

Realizacja programu, nad którym dziś dyskutowaliśmy, wymagać będzie dodatkowych, poważnych wysiłków. Podobnie jak w dyskusji na Plenum Komitetu Centralnego, tak również w konsultacjach z aktywnym naszym partii, proponowane zamierzenia planowe i socjalne spotkały się z jednoznaczną aprobatą i pozytywną oceną. W konsultacjach tych, przeprowadzonych z egzekutywami komitetów wojewódzkich, powiatowych, miejskich, z aktywnym komitetów zakładowych, gminnych oraz podstawowych organizacji partyjnych w miastach i w siłach zbrojnych wzięło udział 262 tys. towarzyszy, a wypowiedziało się 140 tys. uczestników. Szczególnie cenimy to, że akceptacja propozycji Biura Politycznego przez aktywnie nie była formalna. Wyrażono ją z namysłem. Wnoszone liczne uwagi, uzupełnienia, dodatkowe propozycje. Szczególną uwagę aktywni zwrócili na kluczowy problem zabezpieczenia pokrycia podejmowanego programu, gdyż zdaje sobie w pełni sprawę, że wymaga to wielkich dodatkowych środków, a więc ich znalezienia i wypracowania. Pragnę wyrazić uznanie dla licznych propozycji, które w tej dziedzinie zostały zgłoszone, zwłaszcza w wielkich zakładach przemysłowych. Idą one w słusznym kierunku. Ogniskują się na zwiększaniu efektywności gospodarowania, na obniżaniu kosztów produkcji, na lepszej gospodarce materiałowej, na podnoszeniu poziomu organizacji pracy i techniki wytwarzania. Dowodzi one jak wiele jeszcze jest rezerw w naszej gospodarce, które możemy i powinniśmy wspólnym wysiłkiem uruchomić. Przekazuję towarzyszom — członkom Komitetu Centralnego — aktywnym partyjnemu naszą wdzięczność za tę konstruktywną dyskusję. Jest ona dla nas cenną pomocą.

Kierunek myślenia aktywnego partyjnego jest całkowicie słuszny. W ciągu ostatnich trzech lat Komitet Centralny naszej partii — czyniłem to również ja osobiście w wielu wystąpieniach — podkreślaliśmy z całym naciskiem, iż podstawowym, długofalowym i trwałym czynnikiem polepszania warunków życia społeczeństwa i położenia socjalnego ludzi pracy jest wzrost efektywności gospodarowania. Nie ma innej drogi do wyższej stopy życiowej i pomyślności społecznej niż coraz bardziej rzetelna, wydajna, wyżej kwalifikowana i lepiej zorganizowana praca, racjonalne wykorzystanie sił wytwórczych, zasobów i materiałów. I właśnie na tych sprawach musimy obecnie skupiać wszystkie nasze wysiłki.

Ważnym źródłem zabezpieczenia realności podejmowanego programu są dobre efekty współdziałania gospodarczego i obecnego poważnego postępu w integrowaniu naszej gospodarki z potężną gospodarką radziecką. Chciałbym ze szczególnym naciskiem podkreślić wielką doniosłość ustaleń, do jakich w tej dziedzinie doszliśmy podczas grudniowego spotkania z sekretarzem generalnym KC KPZR tow. Leonidem Breżniewem. W wyniku tych ustaleń Związek Radziecki dostarczy

w tym roku Polsce 1,5 mln ton zboża, a więc znacznie więcej niż w roku ubiegłym. Ułatwia to niepomniernie sytuację państwa w naszej gospodarce hodowlanej. Równocześnie Kraj Rad poważnie zwiększa dostawy szeregu innych surowców oraz maszyn rolniczych i urządzeń przemysłowych. Porozumieliśmy się także w sprawie zbudowania przez Związek Radziecki w Polsce i przez Polskę w Związku Radzieckim wielu nowych zakładów produkcyjnych. Będzie to oznaczać konkretny i realny postęp na drodze integracji.

Takie są zasadnicze czynniki przyspieszające rozwój naszej gospodarki i tworzące podstawę dla polepszania warunków życia ludzi pracy.

Z punktu widzenia jednak najbliższej perspektywy absolutnie niezbędnym warunkiem realizacji przedstawionego programu planowego i socjalnego jest uzyskanie części dodatkowych środków również w wyniku podniesienia cen produktów naftowych, alkoholu i marz gastronomicznych. Jest to źródło wtórne i uzupełniające, ale doraźnie konieczne dla wprowadzenia w życie tego wielkiego programu.

Skala wysiłku gospodarczego, który podejmujemy jest bowiem bardzo duża. Sfinansowanie całości podejmowanych obecnie dodatkowych przedsięwzięć wymagać będzie w skali rocznej około 36 mld zł, z czego 27,5 mld zł dotyczy miasta. Środki te musimy uzyskać z dodatkowego przyrostu dochodu narodowego, który trzeba wypracować. W toku konsultacji w szeregu zakładów pracy zgłaszano liczne inicjatywy ponadplanowej produkcji. Są to cenne inicjatywy. Oczekujemy ich wykonania. Musimy jednak zdawać sobie sprawę, że dla uzyskania 36 mld zł na regulację płac i cele socjalne oraz intensyfikację produkcji rolnej, w skali rocznej potrzebny byłby wedle przybliżonych szacunków wzrost produkcji rzędu 200 mld zł. Na wartość produkcji składają się bowiem koszty płac, materiałów i amortyzacji urządzeń. Zwiększenie produkcji w takiej skali w krótkim czasie byłoby zamierzeniem nierealistycznym. Dlatego na dziś, bezpośrednio, niezbędne jest uzupełniające zabezpieczenie nowych zamierzeń płacowych i socjalnych, również częściowymi przesunięciami w podziale dochodu narodowego poprzez zmiany niektórych cen.

Cheśmy bezpośrednio po Plenum KC w ciągu jutrzejszego dnia specjalnym listem poinformować aktywnych o decyzjach cenowych i ich uzasadnieniu. Wiemy, że każda zmiana w podziale dochodów i podwyżka cen jest przedsięwzięciem trudnym. Jesteśmy jednak przekonani, że te zmiany cen, które obecnie są proponowane, spotkają się z zrozumieniem i poparciem klasy robotniczej i ludzi pracy.

Są one konieczne i dotyczą dziedzin, w których za ograniczeniem wzrostu spożycia przemawiają ważne względy ekonomiczne lub socjalne.

Chciałbym przy tej okazji jeszcze raz z całym naciskiem stwierdzić, że zgodnie z postanowieniami I Krajowej Konferencji PZPR prowadzimy i będziemy konsekwentnie prowadzić politykę niezmiennych cen na podstawowe artykuły spożywcze oraz chronić stabilność głównych składników kosztów utrzymania rodzin ludzi pracy.

Chciałbym również zwrócić uwagę Komitetu Centralnego na jeszcze jeden ważny problem, który będziemy musieli rozwiązywać. Z istoty proponowanych posunięć wynika bowiem dalszy szybki wzrost dochodów pieniężnych ludności. Wzrasta one będą zarówno w wyniku regulacji płac, jak też wskutek wzrostu wydajności pracy, a także wskutek dynamizowania produkcji rolnej i polepszenia warunków skupu szeregu produktów rolnych. Redystrybucja dochodów tylko w części przyczyni się do umocnienia równowagi rynkowej. Główny wysiłek w tej dziedzinie zrobić musi cała gospodarka, zwiększając i udoskonalając produkcję zwłaszcza na rynek.

TOWARZYSZE!

To, co dotychczas osiągnęliśmy w dziedzinie płac i warunków socjalnych, oznacza nie tylko pełne wykonanie, ale także poważne przekroczenie uchwały VI Zjazdu. Uzyskany w ostatnich latach postęp społeczno-ekonomiczny nie ma precedensu w całym trzydziestolecu. Mimo to podejmujemy dziś nowy, ambitny program. Jest to zadanie trudne i odpowiedzialne, ale słuszne. Nie powinniśmy poprzestać na mniejszym, musimy sięgnąć po większe. Mamymy wciąż dużo pilnych i niezaspokojonych potrzeb. Wiele rodzin ludzi pracy horyka się z trudnościami. Wcale nie uważamy, że podwyższając najniższe płace do 1200 zł i renty o 130 zł osiągnęliśmy już wszystko. Mamymy pełną świadomość jak dużo jeszcze przed nami do zrobienia. Obecnie czynimy to, na co nas w aktualnej sytuacji stać. Powinniśmy wykorzystać każdą możliwość polepszenia sytuacji materialnej ludzi pracy i przyspieszania realizacji naszych celów społecznych. Powinno być naszą ambicją dokonanie znacznego postępu w tej dziedzinie właśnie w roku trzydziestolecia Polski Ludowej. Ku temu zmierzamy przez decyzje obecnego Plenum KC.

Mamymy podstawy, aby oczekiwać, iż przyspieszenie programu społecznego spotka się z żywym i pozytywnym oddźwiękiem w klasie robotniczej, u wszystkich ludzi pracy, i wyzwoili nowe zasoby ich aktywności i inicjatywy. Stać się źródłem dalszego wzrostu dynamiki gospodarczej. Zadećduje o tym przede wszystkim praca naszej partii, skuteczność działania każdej instancji i organizacji partyjnej, postawa każdego członka partii.

Decyzje dzisiejszego Plenum otwierają szerokie możliwości dalszego przyspieszenia społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju i umacniania siły politycznej naszej partii. Od nas zależy przekształcenie tych możliwości w rzeczywistość. Jestem przekonany, że nasza partia sprostą temu zadaniu, że swa bojową aktywnością sprawi, iż rok trzydziestolecia naszej oiczyzny przybliży naród w decydujący sposób do urzeczywistnienia wszystkich zamierzeń, które nakreślił w uchwale VI Zjazdu i które z całą konsekwencją wcielamy w życie.

Rzetelna praca

Przemówienie premiera Piotra Jaroszewicza w Sejmie

WYSOKI SEJMIE!

M inieły trzy lata obecnego planu 5-letniego. Były to lata konsekwentnej realizacji polityki społeczno-gospodarczej, zapoczątkowanej decyzjami VII i VIII Plenum KC PZPR i rozwiniętej w uchwale VI Zjazdu partii.

I Krajowa Konferencja PZPR miała wszelkie podstawy, aby stwierdzić, że w ciągu lat 1971—73 uzyskaliśmy znacznie wyższe niż przewidywały uchwale VI Zjazdu i wyższe niż w innych porównywalnych okresach tempo rozwoju całej gospodarki. W tym czasie dochód narodowy zwiększył się bez mała o jedną trzecią, osiągając średnioroczny wzrost przekraczający 9 procent. Produkcja przemysłowa wzrosła o 36 procent, a produkcja rolna niemal o 19 procent.

Ta wysoka dynamika rozwoju jest wynikiem rzetelnej i ofiarnej pracy polskich robotników, rolników i inteligencji, rezultatem dobrze służącej sprawie socjalistycznego budownictwa i sprawdzającej się w konfrontacji z praktyką linii politycznej naszej partii.

Podjęliśmy największy w historii Polski Ludowej program inwestycyjny, którego korzystne efekty wyraża się zarówno w rozszerzeniu i unowocześnieniu potencjału wytwórczego, w stworzeniu warunków dla większego zatrudnienia, jak i w produkcji nowoczesnych, wysokiej jakości towarów. Gospodarka narodowa zatrudniła w tym okresie ponad 1.150 tys. nowych pracowników, zapewniając pracę liczny rocznikom młodzieży oraz kobietom.

Na tle tej nie mającej precedensu w całym dotychczasowym rozwoju kraju dynamiki rozwojowej zarysowały się nado korzystne tendencje jakościowe.

Systematycznie postępuje modernizacja gospodarki zwłaszcza przemysłu. Majątek produkcyjny zwiększył się o jedną trzecią. Wzrosła jednocześnie jego nowoczesność i efektywność.

Systematycznie zwiększa się wydajność pracy, co wynika z lepszego uzbrojenia technicznego, jak również konsekwentnego umacniania i rozwijania moralnych i materialnych motywacji postawy człowieka.

Następuje stała poprawa w wykorzystaniu nowych mocy produkcyjnych, szybsze ich zagospodarowywanie, skracanie terminów osiągania pełnych zdolności wytwórczych.

Coraz lepiej i oszczędniej gospodarujemy materiałami i surowcami.

Przy dynamicznym wzroście dochodów utrzymuje się i umacnia równowaga rynkowa.

Rośnie udział Polski w międzynarodowym podziale pracy, przede wszystkim dzięki przyspieszaniu wzrostu eksportu i pogłębianiu procesów integracyjnych z krajami RWPG.

Nabiera sprawności sterowania przebiegiem procesów produkcyjnych, co przyczynia się do pełniejszego wykrywania rezerw i do ponadplanowego wzrostu produkcji.

Doskonalimy i unowocześniamy metody planowania i zarządzania gospodarką.

Pomyślna realizacja programu VI Zjazdu stworzyła dobry klimat społeczny w naszym kraju, umocniła wiarę narodu we własne możliwości, wyzwoliła aktywność ludzi pracy, czyniąc z niej decydującą siłę postępu i rozwoju.

Przed 3 laty Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej stwierdził, iż naczelnym zadaniem naszej polityki jest urzeczywistnienie zasady, iż każdy osiągnięty i wypracowany przez ludzi pracy postęp w rozwoju gospodarczym powinien owocować odpowiednim wzrostem poziomu

życia. Dobro człowieka jest bowiem głównym celem naszej polityki.

Kierując się niezmiennie tą socjalistyczną zasadą w minionych 3 latach realizacji programu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju, osiągnęliśmy we wszystkich dziedzinach polityki społecznej efekty znacznie większe niż przewidywały uchwale VI Zjazdu.

W uchwale VI Zjazdu ustalono, że w 1975 r. wzrost średniej płacy realnej wyniesie 18 procent w stosunku do roku 1970, tymczasem już dziś uzyskaliśmy wzrost średniej płacy wyższy prawie o jedną czwartą. Średnioroczne tempo wzrostu przeciętnej płacy realnej było w latach 1971—1973 prawie czterokrotnie szybsze niż w ubiegłej pięcioletniej i wyniosło 7,6 procent.

Wzrost płac odbywał się w wyniku wysokiego opłacania wydajności pracy, w rezultacie regulacji płac i podwyżek, a także doskonalenia systemów wynagradzania za pracę, wreszcie w drodze awansów i przeszerzegowań.

W uchwale VI Zjazdu i w planie 5-letnim zakładaliśmy, że w latach 1971—75 podwyżkę płac uzyska 4,6 mln pracowników gospodarki uspołecznionej. W praktyce, dzięki wytworzeniu wyższego dochodu narodowego, zdołaliśmy objąć podwyżkami płac w ciągu ubiegłych 3 lat ok. 6,4 mln ludzi pracy, czyli prawie 2/3 ogółu zatrudnionych. W wyniku tego wydatnie poprawiła się sytuacja materialna wielu grup pracowniczych, w tym głównie nisko uposażonych, w szczególności zaś nauczycieli i wychowawców, pracowników służby zdrowia, pracowników przemysłu: spożywczego i lekkiego, szklarskiego i poligraficznego, pracowników hutnictwa, odlewnictwa, energetyki i gazownictwa, przedsiębiorstw budowlanych i przemysłu ceramicznego, pracowników kolei, żegludki morskiej i łączności, administracji i wymiaru sprawiedliwości.

Przeprowadzone regulacje wpłynęły na poprawę systemów wynagradzania i pozwoliły zlikwidować zadawnione najbardziej rażące dysproporcje pomiędzy poszczególnymi grupami zawodowymi.

Równocześnie, jak obywatelom postom wiadomo z wielokrotnych informacji rządu składowych na forum Sejmu, realizowaliśmy politykę stałego wzrostu przychodów pieniężnych ludności rolniczej politykę opartą na intensyfikacji produkcji rolnej. W ciągu trzech lat przychody rolników z tytułu sprzedaży artykułów rolnych znacznie wzrosły. Wydatki wsi na konsumpcję i inwestycje nieproduktywne zwiększyły się w ciągu 3 lat o 28,9 procent, to jest średnio o 8,8 proc. rocznie, osiągnając tempo zbliżone do skali wzrostu płac realnych w gospodarce uspołecznionej.

Konsekwentnie realizowany jest również socjalny program VI Zjazdu, służący poprawie społeczno-materialnej sytuacji rodzin. Rozszerzono uprawniając kobiety wychowujące dzieci do zwolnień chorobowych z pracy, przedłużono płatne urlopy macierzyńskie i bezpłatne urlopy opiekuńcze. Zwiększono zasiłki rodzinne. Pomocą stypendialną objęto znacznie więcej niż wcześniej uczniów i studentów. Wzrosły renty i emerytury, zwłaszcza najniższe.

Została wcielona w życie decyzja VI Zjazdu o zrównaniu uprawnień robotników do otrzymywania zasiłków chorobowych z uprawniającymi pracowników umysłowych. Wprowadzona została bezpłatna opieka zdrowotna dla całej ludności wiejskiej, w rezultacie czego wszyscy ludzie pracy w naszym kraju korzystają na

Wysokie tempo produkcji wielkopolskiego przemysłu

Zadania produkcyjne przewidziane na styczeń br. są w większości zakładów Poznania i Wielkopolski realizowane bez opóźnień. Wysokie tempo i rytmiczność produkcji obserwuje się nadal nie tylko u wielkich producentów, takich jak HCP, Pomet i Wiepofama, ale również w mniejszych zakładach.

W Poznańskich Zakładach Zielańskich „Herbapol” plan miesięczny w ciągu dwóch pierwszych dekad, zrealizowany w 63 procentach. Produkowane są tu obecnie dwa preparaty przeciwréumatyczne oraz preparat czosnku — Alio fil. Trwają przygotowania do produkcji — jeszcze w tym kwartale — nowych syropów spożywczych.

Po 20 dniach stycznia w 65 procentach zadania miesięczne zostały wykonane przez załogę Poznańskich Zakładów Wyrobów Korkowych. W produkcji jest sprzęt ratunkowy i różnego typu uszkodzenia techniczne i samochodowe. Wprowadza się nowe wyroby dla budownictwa. Zakład ma trudności wynikające z opóźnień dostaw niektórych surowców importowanych.

W Spółdzielni „Kartodruk” plany miesięczne wykonane za stały po dwóch dekadach w 60 procentach. Omalowania

dla przemysłu kosmetyków, farmaceutycznego i spirytusowego oraz luksusowe opakowania kosmetyczne są bez opóźnień dostarczane odbiorcom. Spółdzielnia wyprodukuje w ciągu roku kilkaset rodzajów opakowań wartości około 82 mln zł. Szczególnie poszukiwane będą w tym roku antyimportowe opakowania, złożone foliami, przeznaczone dla przemysłu kosmetyków.

Rytmiczna jest też produkcja Spółdzielni Chemicznej „Synteza”, gdzie w styczniu wytwarza się siedem związków chemicznych. Jeszcze w I kwartale tego roku Spółdzielnia uruchomi nowy oddział produkcyjny przy ul. Rzecznej, co zwiększy możliwości produkcyjne o 30 procent.

7 ton więcej pieczywa i cukru — w stosunku do planu na dwie dekady stycznia — wyprodukowała już załoga Spółdzielni Inwalidów „Zjednoczenie”. Rozpoczęto też produkcję nowych drażetek z glukozy. W I kwartale tego roku trafią na rynek nowe rodzaje poszukiwanych tabliczek śmietankowych oraz pomadek odżywczych, kakaowych. (map)

LOGODA

Zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami i miejscami możliwe niewielkie opady deszczu, a na wschodzie — śniegu. Temperatura maksymalna od około +5 w centrum i do +8 lokalnie na zachodzie. Wiatry umiarkowane i słabe, północno-zachodnie i zachodnie.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Zbyszek: Kruszcza

Str. 2 — GŁOS — 22 I 1974

GŁOS WIELKOPOLSKI Poznań ul. Grunwaldzka 19 Adres pocztowy: skrytka nr 1074 61-959 Poznań ▲ Redaguje kolegium: Marian Flejsierowicz (zastępca redaktora naczelnego) Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji) Kazimierz Marcinkowski, Wiesław Parzycki (redaktor naczelny) Zbigniew Szumowski, Jerzy Walasek.

Telefony: 600-41 łączy wszystkie działy Dział łączności z czytelnikami 657-18 Sekretariat redaktora naczelnego 454-09 Zastępca red. naczelnego 657-18 Sekretarz redakcji 648-85 Dział miejski 659-39 Redakcja nocna 430-73 453-31 ▲ Wydawca Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa — Książka — Ruch” ▲ Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60-782 Poznań tel. 659-16 Za treść i terminy druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada ▲ Reklamistów nie zamawiających nie zwracamy ▲ Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań

Prenumerata: wpłaty na miesiąc (17,50 zł), kwartał (52 zł) półrocze (104 zł) rok (208 zł) otrzymuje za pośrednictwem blankietów PKO. Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy Książki RSW „Prasa — Książka — Ruch” ul. Zwierzyniecka 9 60-813 Poznań na konto PKO nr 5-6-151, ponadto listonosze i urzędy pocztowe ▲ indeks nr 35029 F-9

- źródłem osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia

równi z usług społecznie
służby zdrowia.

WYSOKA IZBO!

Oceniając wykonanie w ubiegłych 3 latach zadań w dziedzinie podniesienia poziomu życia ludzi pracy i rozwiązywania podstawowych problemów społecznych mamy prawo powiedzieć, że już obecnie u progu 1974 roku, roku XXX-lecia naszej ludowej ojczyzny, w obu tych dziedzinach został zrealizowany program zapowiedziany na VI Zjeździe.

Po raz pierwszy w historii Polski Ludowej w ciągu trzech lat wykonane zostały w dziedzinie wzrostu płac realnych założenia całego planu pięcioletniego i to planu pod tym względem szczególnie ambitnego.

Jest to wielkie osiągnięcie naszej partii i naszego państwa, a zarazem dobitne świadectwo siły i żywotności ustroju socjalistycznego, powód do wielkiej satysfakcji dla klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w naszym kraju. Ich wysiłkom i pracowitości, obywatelskiej postawie i społecznej aktywności zawdzięczamy te osiągnięcia.

Stało się obecnie przed nami pytanie, jaką politykę powinniśmy prowadzić nadal. Czy po przystąpieniu do realizacji planu zadań społecznych ustalonych na lata 1974 — 1975? Czy też podjąć dalsze dodatkowe wyższe zadania płacowe i socjalne, co otworzyłoby szersze drogi dalszemu wzrostowi produkcji i gospodarności, umożliwiając skuteczną mobilizację rezerw?

Ten zasadniczy problem był w dniu wczorajszym przedmiotem obrad XII Plenum Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z udziałem Rady Ministrów i Prezydium CRZZ. Kierując się do chem uchwali VI Zjazdu i postanowień I Krajowej Konferencji Partijnej Komitet Centralny udzielił rządowi jednoznacznie pozytywnej odpowiedzi na to pytanie.

WYSOKI SEJMIE!

Jak już mówiłem, w ciągu ubiegłych 3 lat około 6,4 mln pracowników uzyskało podwyżki płac z tytułu regulacji, a prawie wszyscy — z tytułu wzrostu wydajności pracy.

Jednakże zdajemy sobie sprawę, że 4,5 mln pracowników gospodarki społecznie wciąż jeszcze oczekuje na regulację płac. Wedle ustaleń planu jedynie część z nich mogłaby je uzyskać w bieżącym 5-leciu. Resztę trzeba było przesunąć na następne 5-lecie. Wśród tej 4,5-milionowej rzeszy pracowników są grupy zawodowe, których praca ma niezwykle ważne znaczenie dla rozwoju kraju i dla poziomu życia całego narodu.

Dlatego też Komitet Centralny PZPR zaakceptował program rządowy zmierzający do dokonania maksymalnego wysiłku, aby w ciągu pozostałych dwu lat tego pięcioletnia, najpóźniej do 1 stycznia 1976 r., przeprowadzić regulację i podwyżki płac dla tych pracowników, którzy w ubiegłych trzech latach regulacjami nie zostali objęci.

Zarysowuje się więc możliwość, jakiej dotychczas nigdy nie mieliśmy. Oto w ciągu jednego pięcioletnia wszyscy pracownicy gospodarki społecznej, a więc ponad 11 mln ludzi pracy w Polsce otrzyma podwyżki płac i uzyska korzystną regulację systemów wynagradzania, niezależnie od wzrostu płac związanego z wydajnością pracy, awansami i przeszerzgowaniami.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Rząd przedstawia Sejmowi kolejny, dodatkowy program podwyżek i regulacji płac oraz wzrostu świadczeń socjalnych w latach 1974—1975, a także wnioski w sprawie mobilizacji środków niezbędnych dla zapewnienia realizacji tego pro-

gramu, między innymi w drodze podniesienia cen niektórych towarów i usług.

Chodzi w sumie o program śmiały i rozległy, którego realizacja w odniesieniu do samych regulacji i podwyżek płac nie licząc kosztów zwiększonych świadczeń socjalnych — wymagać będzie w skali rocznej 20 mld złotych. Razem z dotychczas podjętymi decyzjami koszt wszystkich regulacji płac w latach 1971, 1976 wyniesie 44 mld zł w skali rocznej.

Zamierzenia te obejmą w pierwszej kolejności sprawy płacowe ważnych oddziałów klasy robotniczej. Na czoło wysuwa się tu problem podniesienia z dniem 1 lutego br. płac dla ponad pięciuset tysięcy pracowników górnictwa węgla kamiennego, brunatnego i miedzi, kopalń rud, surowców mineralnych, nafty i kamieniołomów.

Na ten cel powinniśmy przeznaczyć 2 mld 400 mln zł w stosunku rocznym. Wysunięcie tej grupy zawodowej na plan pierwszy jest w pełni uzasadnione zarówno jej szczególną rolą w gospodarce, ofiarnym trudem i wysoką rangą społeczną, jak i uciążliwością pracy. Łączy się to także z wielkimi dodatkowymi zadaniami zwiększenia wydobywania węgla.

Jakkolwiek w ostatnich trzech latach wydobywanie węgla rosło bardzo szybko, to jednak zapotrzebowanie gospodarki i ludności na węgiel wzrastało jeszcze szybciej. Obok potrzeb krajowych musimy także w znacznie szerszej skali uwzględnić potrzeby eksportu.

Również wnioski wypływające z kryzysu paliwo-energetycznego w krajach kapitalistycznych nakazują nam podejmować kroki na rzecz szerszego rozwoju wydobywania paliw w Polsce. W istotny sposób powinna przyczynić się do tego proponowana podwyżka płac w górnictwie. Jesteśmy przekonani, że ta decyzja zapewni dalszy wzrost wydajności pracy w kopalniach oraz zwiększy przyływ nowych ludzi do górnictwa węglowego, które odczuwa obecnie brak ok. 15 tysięcy pracowników. Musimy zwiększyć zainteresowanie zawodem górniczym m.in. poprzez poprawę warunków płacowych w tej podstawowej gałęzi przemysłu. Jesteśmy pewni, że górnicy polscy odpowiedzą na tę decyzję — tak jak zawsze — dobrą robotą.

Drugą obok górnictwa dziedziną wymagającą wyraźnego przyspieszenia dynamiki rozwoju, jest transport. Po uregulowaniu w ub. roku płac pracowników PKP oraz po uzupełnianych decyzjach podjętych w tej sprawie na przełomie lat 1973/1974, uważamy obecnie za konieczne przeprowadzenie z dniem 1 kwietnia br. regulacji płac dla 725 tys. pracowników transportu lądowego i lotniczego, zwłaszcza zaś kierowców oraz robotników i pracowników zaplecza i obsługi technicznej transportu samochodowego w całej gospodarce. Łączymy to z uzupełnianymi posunięciami płacowymi dla drużyn lokomotywowych i konduktorskich oraz robotników grup manewrowych PKP.

W minionych trzech latach wzrosły znacznie nakłady inwestycyjne na rozwój transportu. Jednakże wieloletniego nie doinwestowania tego działu gospodarki nie można usunąć w krótkim czasie. Poprawa płac przyczyni się do szybszego wyrównania niedoborów w zatrudnieniu, zwłaszcza na kolei oraz w transporcie samochodowym. W latach 1972 — 1973, zwiększyły się znacznie, ponad ustalenia planu, zadania przewoźnicze. Bada one rosły nadal. Różni to pilna konieczność przyspieszenia rozwoju transportu i tworzenia odpowiednich podtemu warunków. Trzeba bowiem pamiętać, że bez funkcjonowania transportu niweczy niejednokrotnie ciężkie ogromne go wysiłku innych gałęzi produkcji i usług. Chodzi o szczególnie czuły dział gospodarki. Musimy zatem przyspieszyć i usprawnić przewozy, zwłaszcza w transporcie samochodowym,

oraz przewozić obecną trudność kolei.

Na poprawę płac dla pracowników transportu proponujemy przeznaczyć ok. 3 mld 500 mln zł w skali rocznej.

Trzecie zasadnicze posunięcie płacowe wiąże się z koniecznością polepszenia obsługi społeczeństwa na rynku wewnętrznym. Planowane z dniem 1 czerwca br. podniesienie płac dla blisko milionowej rzeszy pracowników handlu wewnętrznego i gastronomii, przy przeznaczeniu na ten cel 4 mld 400 mln zł w stosunku rocznym, stanowi posunięcie konieczne. Dotyczy bowiem grupy pracowników, wykonującej odpowiedzialne zadania o dużym znaczeniu dla warunków życia społeczeństwa. Musimy podnieść rangę pracy w handlu i całej sferze usług. Szybki wzrost dochodów pieniężnych ludności czyni potrzebę przyspieszenia rozwoju usług szczególnie pilną. Chcemy więc obecnymi posunięciami płacowymi zwiększyć zainteresowanie pracą w handlu i usługach, zapewnić im dopływ kwalifikowanych kadr, aby podnieść jakość usług świadczonych przez oba te działy gospodarki.

Dodatkowym programem regulacji płac proponujemy objąć pracowników obsługi rolnictwa. Od 1 kwietnia br. zamierzamy podnieść płace traktorzystów, kombajnistów i pracowników warsztatowych jednostek gospodarczych kółek rolniczych, wyrównując tym samym różnicę w stosunku do płac analogicznych grup zawodowych w PGR i w państwowych ośrodkach maszynowych. Przewidujemy również dokonanie z dniem 1 lipca podwyżek płac w wielu organizacjach rolniczych, obejmując nimi pracowników jednostek technicznej obsługi i mechanizacji rolnictwa, służby weterynaryjnej, stacji chemizacji rolnictwa, inspektoratów materiału siewnego, a także przedsiębiorstw jednostek geodezyjnych i kartograficznych.

Dla przeprowadzenia tych regulacji niezbędna będzie kwota ok. 1 mld 400 mln zł w skali rocznej.

Dalsze regulacje płac obejmą z dniem 1 lipca br. ważne gałęzie przemysłu, w tym pracowników przemysłu celulozowo-papierniczego i zapalczanego, jak też przemysłu ceramicznego, budowlanej, betonów i izolacji budowlanej. Wymagać to będzie kwoty ok. 740 mln zł rocznie.

Biorąc pod uwagę odpowiedzialne i rosnące zadania handlu zagranicznego oraz wymóg znacznej poprawy jego efektywności proponujemy, również 1 lipca br. podwyższyć płace dla pracowników handlu zagranicznego.

W tym samym terminie, to jest od 1 lipca br., zamierzamy uregulować płace pracowników portów morskich, rybaków morskich oraz przedsiębiorstw robót czepalnych i podwodnych.

Przewidujemy również podwyższenie z dniem 1 lutego br. płac pracowników zatrudnionych w pracowniach i zespołach urbanistycznych oraz pracowniach planów regionalnych, a więc grup zawodowych, które wykonują zadania o rosnącym znaczeniu.

Z dniem 1 września br. zakładamy także regulację płac dla 74 tysięcy pracowników kultury i sztuki, których wielką rolę w pełni docenia. Obejmiemy tą regulacją pracowników wydawnictw książkowych, bibliotek i placówek kulturalno-oświatowych, teatrów, produkcji i rozpowszechniania filmów. Na ten cel potrzeba w skali rocznej blisko 0,5 mld zł.

Z dniem 1 października br. przewidujemy podwyższenie płac pracowników przedsiębiorstw geologicznych.

W tym samym terminie proponujemy również przeprowadzić regulację i podwyżkę płac około 85 tysięcy pracowników zatrudnionych w zakładach wodociągów i kanalizacji, ciepłownictwa miejskiego oraz w zakładach oczyszczania miast i osiedli. Przewidujemy na ten cel około 320 mln zł w skali rocznej.

Na rok 1975 przewidujemy, z dniem 1 stycznia, regulację

płac dla pozostałych gałęzi i branż przemysłu drzewnego; zaś z dniem 1 sierpnia 1975 r. dla pozostałych branż przemysłu, które do tego czasu nie będą objęte nowymi zasadami systemu finansowo-ekonomicznego, a także dla przemysłu torfowego i wikliniarsko-trzcinowego. W przyszłym roku przewidujemy również podwyższenie płac pracowników żeglugi śródlądowej i żarządów wodnych. Regulacja płac zostaną także objęte wszystkie drobniejsze grupy zatrudnionych, a wśród nich pracownicy wczasów dla dzieci i młodzieży. Przeprowadzenie regulacji, których dokonamy w 1975 r., wymagać będzie ok. 2 mld 300 mln zł rocznie.

Rosnący zasięg regulacji płac stawia na porządku dziennym sprawę poziomu płacy najniższej. Jest to zagadnienie o dużym znaczeniu z punktu widzenia zasad sprawiedliwości społecznej. Biorąc to pod uwagę przewidujemy podniesienie z dniem 1 sierpnia br. płacy minimalnej z 1.000 do 1.200 zł miesięcznie, przeznacząc na ten cel ok. 140 mln zł w stosunku rocznym. Jesteśmy oczywiście świadomi tego, że nawet po tej podwyżce płaca minimalna pozostanie nadal niska. Chcielibyśmy jednak przypomnieć obywatelom, że jeszcze w 1970 r. płaca najniższa kształtowała się na poziomie 850 zł, a otrzymywała ją 2,2 proc. zatrudnionych. Po obecnej podwyżce poziom tych płac wzrośnie do 41 proc., zaś liczba otrzymujących je zmniejszy się do 0,9 proc. zatrudnionych. Świadczy to o wielkości wysiłku podejmowanego przez państwo z myślą o poprawieniu sytuacji najniższej zarabiających. Konkretując: 2-letni program, który mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie, ma charakter kompleksowy i zamyka pełny cykl regulacji systemów płac i ich podwyżek w całej gospodarce społecznie.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Przedsięwzięciem równoległym, najsłabiej związanym z regulacją i podwyżkami płac, i mającym wielkie znaczenie społeczne — jest przyspieszona rozbudowa programu świadczeń socjalnych. Stanowi ona drugi podstawowy kierunek działania partii i państwa na rzecz poprawy warunków życia narodu.

Na VI Zjeździe i I Krajowej Konferencji PZPR daliśmy wyraz przekonaniu o potrzebie dalszej poprawy warunków życia weteranów pracy. W miarę zwiększania się ich liczebności oraz wzrostu dochodów społeczeństwa rośnie waga tego problemu.

Z dniem 1 sierpnia br. planujemy podniesienie najniższych emerytur oraz rent inwalidzkich i rodzinnych. Chociaż w ciągu 3-lecia 1971—1973 emerytury wzrosły średnio o 15 proc., to jednak pozostaje ponad milion osób, które tych emerytur i renty kształtują się poniżej 1.100 zł. Jest to wielka i bolesna sprawa społeczna.

Chcemy więc podnieść najniższe emerytury do poziomu 1.100 zł i odpowiednio podnieść renty, średnio o 130 zł miesięcznie. Dotyczy to ok. miliona osób, to znaczy niemal 1/3 ogółu emerytów i rencistów. Zrealizowanie tej decyzji wymagać będzie wydatkowania ok. 1.650 mln zł rocznie.

Z dniem 1 sierpnia 1974 r. przewiduje się również podniesienie świadczeń dla inwalidów wojennych i kombatanów, którzy położyli tak wielkie zasługi dla narodu i społecznego wyzwolenia, dla ludowej ojczyzny, obchodzącej w tym roku jubileusz swego trzydziestolecia. Decyzja ta wymagać będzie wydatkowania w stosunku rocznym ok. 280 mln zł.

Ponadto, w tym samym terminie, przewidujemy podwyższenie rent dla inwalidów I grupy, średnio o ok. 160 zł miesięcznie, co pociągnie za sobą wydatkowanie 150 mln zł w skali rocznej.

Łączne nakłady na realizację omówionych podwyżek rent i emerytur wyniosą w

skali rocznej około 2 mld 100 mln zł.

Przewidujemy również zasadniczą reformę stawek ustalania wysokości rent i emerytur. Decyzję tę zamierzamy realizować stopniowo.

Od początku roku 1975 następować będzie sukcesywnie, coroczne podwyższanie stawek dla obliczania emerytur i rent od nadwyżki zarobków powyżej 1.500 do 2.000 zł miesięcznie. Dzięki temu procentowa podstawa wymiaru emerytur w tym przedziale zwiększy się z 55 proc. obecnie do 80 proc. w 1980 r.

W odniesieniu do rent inwalidzkich I i II kategorii podstawa ta wzrośnie odpowiednio z 30 proc. do 65 proc., III kategorii — z 20 proc. do 45 proc., zaś rent rodzinnych z 30 proc. do 45—60 proc., w zależności od liczby członków rodziny uprawnionych do renty.

Również od 1 stycznia 1975 r. będziemy podnosić stopniowo stawki dla obliczania emerytur i rent od nadwyżki zarobków ponad 2.000 zł miesięcznie. Dążymy do tego, aby procentowa podstawa wymiaru emerytur w tym przedziale wzrosła z 25 proc. obecnie do 50 proc. w 1980 r., a rent z 20 proc. do 45 proc. Emerytura bez żadnych dodatków liczona od zarobku 3.200 zł wg zasad obecnie obowiązujących wynosi 1.850 zł, tj. około 60 proc. zarobku, zaś wg zasad nowych dojdzie stopniowo w roku 1980 do 2.350 zł, tj. do 73 proc. płacy.

Łączny wydatek na realizację tych decyzji w latach 1975 — 1980 wyniesie ponad 4 mld 600 mln zł, a więc ok. 800 mln zł rocznie.

Zgodnie z wytycznymi VI Zjazdu PZPR zamierzamy od 1 lipca 1975 r. umożliwić dobro wolne przechodzenie na emeryturę inwalidom, jeżeli posiadają wymagany staż pracy, oraz kobietom, którym do wieku emerytalnego brakuje nie więcej niż 5 lat, a ich staż pracy jest o 10 lat dłuższy od wymaganego ustawą. To samo dotyczy kobiet, które osiągnęły ustawowy wiek emerytalny, o ile brakuje im nie więcej niż 5 lat do pełnego stażu pracy wymaganego ustawą.

Przedstawiłem sprawę emerytur tak szczegółowo nie po to, aby obciążać uwagę obywateli posłów liczbami, lecz ze względu na społeczną wagę sprawy. Jest ona od wielu lat przedmiotem postulatów robotniczych. Programując i podejmując dalszy ważny krok w kierunku jej rozwiązania mamy najlepszy wyraz naszego szacunku i naszej wdzięczności dla tych, którzy przez długie lata rzetelną pracą budowali nasz kraj, tworzyli podstawy naszej teraźniejszości i przyszłości.

Kluczowe miejsce w naszej polityce społecznej zajmują sprawy rozwoju narodu i wychowania młodego pokolenia, sprawy warunków życia rodziny i zwiększenia opieki nad matką i dzieckiem.

Dlatego proponujemy zasadnicze zwiększenie i reformę datków rodzinnych. Nowy system pragniemy wprowadzić w dwóch etapach.

Obecnie rodziny o dochodach do 1000 zł na osobę korzystają z prawa do podwyższonego podatku. Proponujemy — z dniem 1 sierpnia br. — tę granicę do chodu ustalić na poziomie 1.400 zł, a równocześnie powiększyć o 150 zł dodatek rodzinny na trzecie i każde następne dziecko. Dodatek miesięczny dla matek niepracujących wychowujących troje i więcej dzieci chcemy zwiększyć o 100 lub 50 zł, w zależności od dochodu przypadającego na jedną osobę. Ponadto przewidujemy podniesienie o 500 zł miesięcznie zasiłku na każde dziecko kaletkie.

W drugim etapie — od 1 stycznia 1975 r. — proponujemy podnieść zasiłki rodzinne na drugie dziecko o 100 zł i na pierwsze o 50 zł, oraz odpowiednio dodatki dla matek niepracujących, a wychowujących dwoje lub jedno dziecko.

Proponowana reforma datków rodzinnych oznacza istotną poprawę sytuacji materialnej wielkiej liczby rodzin. Tak więc dla przykładu — rodzina z trójkiem dzieci i matką nie-

pracującą, która otrzymywała dotychczas dodatki w niższym wymiarze, uzyska już w I etapie 305 zł miesięcznie i dalsze 235 zł w II etapie, razem 540 zł miesięcznie.

Realizacja reformy dodatków rodzinnych w I etapie wymagać będzie przeznaczenia na ten cel 2 mld 700 mln zł w stosunku rocznym. Łączne świadczenie gospodarki z tytułu za mierzeń przewidzianych w ob etapach sięgnie w skali rocznej ok. 8 mld zł.

Kolejnym problemem o istotnym znaczeniu dla ludzi pracy jest przygotowywanie przez rząd program wprowadzenia dodatkowych dni wolnych od pracy, co stanowi wyraz konsekwentnej realizacji wszystkich postanowień zawartych w uchwale VI Zjazdu, a dotyczących spraw socjalnych. Stworzy to również przesłanki dla lepszej regeneracji zdrowia i podniesienia wydajności pracy.

Rząd proponuje wprowadzenie w 1974 roku 6, a w 1975 roku 12 sobót wolnych od pracy. Wiąże się to z koniecznością spełnienia określonych warunków w poszczególnych zakładach pracy, zwłaszcza zaś z zapewnieniem pełnej realizacji zadań produkcyjnych i usługowych przy zachowaniu rytmicznego rozwoju gospodarki.

Wprowadzenie wolnych dni od pracy będzie się odbywać bez stosowania dotychczasowych zasad odpracowywania i tak w odniesieniu do pracujących w wymiarze 46 godzin tygodniowo, a dotyczy to większości klasy robotniczej, nastąpi równocześnie sukcesywne skracanie tygodniowego czasu pracy do 42 godzin. Będzie to następny poważny krok na drodze do zrównania uprawnień pracowników fizycznych i umysłowych.

Natomiast w odniesieniu do pracujących już obecnie w wymiarze 42 godzin tygodniowo — wolne dni od pracy będą przysługiwać w ramach powyższego 42-godzinnego wymiaru pracy.

Warunkiem wprowadzenia wolnych sobót będzie wykonanie w okresie poprzedzającym dzień wolny, zadań planowych i zobowiązań dodatkowych, w pełni pokrywających ubytek czasu pracy. Nadwyżka liczona byłaby w rachunku narastającym od początku roku. Nadwyżka ta nie może być uzyskiwana w drodze stosowania pracy w godzinach nadliczbowych, angażowania dodatkowych pracowników, ani też zwiększenia ponad plan funduszu płac.

Zdajemy sobie sprawę, że wprowadzenie wolnych sobót w oparciu o wzrost godzinowej wydajności pracy nie może być w pełni zastosowane w niektórych dziedzinach, takich jak komunikacja miejska i niektóre służby publiczne. Wiąże się ono również z koniecznością zapewnienia szybkiego wzrostu usług dla ludności. Po ciągnie więc to za sobą pewne dodatkowe koszty z tytułu uzupełnienia zatrudnienia i funduszu płac. Szacujemy je dla roku 1974 na około 30 tys. osób, a dla roku 1975 — około 50 tys. osób, zaś w funduszu płac — odpowiednio 800 mln zł i 1,5 mld zł. Środki te powinniśmy co najmniej w połowie wygospodarować w drodze przedsięwzięć organizacyjnych oraz odpowiedniego zmniejszenia zbędnego zatrudnienia w produkcji, a także w administracji gospodarczej i państwowej.

W trosce o interesy matki i dziecka oraz rodziców w późniejszym wieku przewidujemy również ustawowe uporządkowanie z dniem 1 stycznia 1975 r. nabrzmiałego społecznego problemu wypłat alimentów, drogą utworzenia funduszu alimentacyjnego, z którego dokonywać się będzie wydatków osobom uprawnionym. Dotyczyć to będzie wyłącznie alimentów, które są dotąd nieściągalne w drodze egzekucji. Sprawa ta wymaga uregulowania ustawą, której projekt rząd wniosie do Sejmu w najbliższych miesiącach. Ustawa będzie przewidywać znaczne zaostreżenie sankcji prawnych i ekonomicznych wobec uchylających się od

Dokończenie na str. 4

Przemówienie premiera P. Jaroszewicza

nego spotkania przywódców naszych krajów wytyczają nowe perspektywy dla wzajemnej współpracy we wszystkich dziedzinach.

Wszystko to tworzy mocne, ekonomiczne i polityczne oparcie dla proponowanego programu dodatkowych regulacji płac i zwiększenia świadczeń socjalnych. Czynnikiem rozstrzygającym o powodzeniu tych ambitnych zamierzeń stało się dobre wykonanie tegorocznego planu. Rzetelna, zdyscyplinowana i rytmiczna praca była, jest i będzie źródłem naszych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia. Ona też stanowić będzie główne źródło finansowania posunięć społeczno-ekonomicznych, które przedstawił Wsokiemu Sejmowi z całą otwartością.

Niech mi będzie wolno wyrazić przekonanie, że niezwykle cenny element naszego działania, jakim jest korzystny klimat polityczno-społeczny ukształtowany dzięki realizacji polityki wytyczonej przez VI Zjazd naszej partii, w decydujący sposób przyczyni się do poparcia przedstawionego programu i jego sprawnego urzeczywistnienia przez klasę robotniczą i całe nasze społeczeństwo.

WYSOKI SEJMIE!

Jesteśmy w pełni przekonani, że proponowane rozwiązania są właściwe, że chodzi o słuszną sprawę, o odczuwalne korzyści społeczne. Są to decyzje głęboko umotywowane, obliczone nie na krótko trwałe efekty, lecz na zwiększenie tempa rzeczywistego wzrostu stopy życiowej na dziś i na jutro. „Będziemy nadal — jak to stwierdził I sekretarz KC PZPR tow. Gierek na I Krajowej Konferencji Partyjnej — konsekwentnie dążyć do systematycznego powiększania płac i dochodów ludności. Jest to naczelną zasadą naszej polityki społeczno-gospodarczej”.

Zwracając się o akceptację tego ambitnego, nakreślonego w duchu uchwały VI Zjazdu programu wyrażam głębokie przekonanie, że Sejm udzieli jednoznacznej odpowiedzi na pytanie, jaką mamy pójść drogą w omawianych dziś kwestiach. To znaczy — czy mamy cofnąć się przed niełatwymi zadaniami, jakie wynikają z tego wielkiego programu, czy też powinniśmy odważnie kroczyć drogą aktywnej realizacji tego programu, drogą przyspieszonego rozwoju naszej ojczyzny i wzrostu dobrobytu narodu.

Najlepsi studenci — stypendystami PAN

Kandydatów do nagród i premii PAN zgłaszać mogą przede wszystkim rektorzy uczelni. Prawo to przysługuje także kierownikom placówek PAN i członkom PAN, mającym kontakt ze studentami, a także odpowiednim instancjom Socjalistycznego Związku Studentów Polskich. Nagrody i premie przysługują sekretarz odpowiedniego wydziału PAN. Mają być one związane z imionami największych badaczy danej dziedziny nauki, a nagroda im. Władysława Śpasońskiego — dla studentów pedagogiki, a nagroda im. Jana Czekanowskiego — dla studentów antropologii.

Premie PAN wypłacane będą comiesięcznie w wysokości 1000 zł przez okres jednego semestru. Jeżeli wyniki stypendysty nie pogorszą się — otrzyma mywać będzie nadal tę premię (w następnych semestrach), natomiast jeżeli przestanie spełniać warunki — premia zostanie cofnięta.

Premie PAN mogą być przyznawane tylko tym studentom, którzy otrzymują z uczelni tzw. stypendium socjalne.

Natomiast ci studenci, którzy są dobrze sytuowani materialnie, mogą otrzymywać okresowe nagrody PAN w wysokości 1500 zł raz na semestr. (PAP)

laceniu alimentów, aby przeciwdziałać osłabieniu odpowiedzialności alimentacyjnej rodziców.

Konsekwentnie realizując dotychczasowe postanowienia Sejmu, który po VII Plenum KC PZPR rozpatrzył cały kompleks problemów młodego pololenia, wychodzimy naprzeciw staraniom Socjalistycznego Związku Studentów Polskich i przewidujemy zwiększenie o 1 października 1974 liczby i wysokości stypendiów najniższych dla studentów. Dodatkowo przekazanie a ten cel ok. 200 mln zł w talii rocznej umożliwi zwiększenie liczby stypendiów o ok. 5 proc. oraz podniesienie stypendiów najniższych z 400 do 600 zł miesięcznie. Oczekujemy od młodzieży studentów, że odpowie na te decyzje wyższą dyscypliną studiów, wzmocnionymi staraniami o zdobycie wiedzy i kwalifikacji, dojrzałą i zaangażowaną postawą ideową.

Następna decyzja przewiduje sukcesywne wprowadzanie z 1 stycznia 1974 r. zakładanych funduszy nagród w ramach wszystkich zakładach pracy, które dotychczas nie posiadały uprawnień do funduszu zakładowego lub funduszu za osiągnięcia ekonomiczne.

Całość przedstawionych tu założeń tworzy wyrazisty obraz starań o dalsze zdynamizowanie i wyższą efektywność programu socjalnego partii i państwa. Wydatne, odpowiadające społecznej wadze poszczególnych zagadnień, zwiększanie wydatków jest najlepszym wyrazem konsekwencji w urzeczywistnianiu przez rząd polityki społecznej VI Zjazdu.

WYSOKI SEJMIE!

Zrealizowanej przez nas polityki sojuszu robotniczo-chłopskiego wynikiem jest troska o kształtowanie najbliższego poziomu tempa wzrostu realnych dochodów ludzi pracy miast i wsi.

Mamy w rolnictwie pozytywną tendencję rozwojową. U podstaw wysokiej dynamiki wzrostu produkcji leży rosnące zainteresowanie rolników rezultatami swojej pracy oraz wszechstronna pomoc państwa.

Tendencje te będziemy nadal wzmacniać, szybko rośnie bowiem zapotrzebowanie społeczne na żywność a gospodarki na surowce rolnicze. Mamy także dobrą koniunkturę jeśli chodzi o ich eksport. Szybki rozwój rolnictwa leży we wspólnym interesie całego narodu. Oto dlaczego konieczne jest przyspieszenie wzrostu produkcji rolniczej, pełne wykorzystanie ziemi i lepsze zaopatrzenie tej pierwszoplanowej gałęzi gospodarki w nowoczesne środki produkcji.

Pierwszy kierunek naszej działalności — to ponadplanowe zwiększenie zaopatrzenia rolnictwa. Przyspieszamy rozwój budownictwa inwentarskiego w sektorze społeczno-nym. Zapewniamy większe dostawy materiałów budowlanych dla wsi. Rozszerzamy program jej zaopatrzenia w wodę. Zwiększamy produkcję ciągników, maszyn i narzędzi rolniczych oraz urządzeń do mechanizacji prac w hodowli. Zwiększamy program działań dla chemizacji rolnictwa. Wszystko to wymaga poważnych nakładów i środków.

Zwiększamy także import zbóż i komponentów, aby zapewnić pasze dla rosnącej produkcji zwierzęcej. Pragniemy poinformować Wysoką Izbę, że w roku 1974 zakupimy w Związku Radzieckim 1,5 mln ton zboża i 10 tys. traktorów. Zakupy te znacznie ułatwią nam realizację zadań w rolnictwie. Gotowość rządu radzieckiego do przeprowadzenia tej transakcji oceniamy jako niezwykle cenną pomoc naszych radzieckich przyjaciół.

Drugi zespół decyzji, które przygotowuje rząd, dotyczy udoskonalenia ekonomicznych warunków produkcji bydła, a w produkcji roślinnej — buraków cukrowych, rzepaku i nie których innych roślin przemysłowych. Znajdzie to wyraz w odpowiednim podniesieniu cen skupu.

Uważamy za niezbędne wprowadzenie podwyżki cen skupu omawianych produktów rolnych w następujących rozmiarach i terminach:

— ceny skupu żywa wołowego średnio o 2,60 zł za 1

kg — poczynając od 21 stycznia br., przy odpowiednim udoskonaleniu wewnętrznej struktury cenowej w skupie żywa,

— ceny skupu buraków cukrowych ze zbiorów roku bieżącego o 10 zł za 1 kw.,

— ceny skupu rzepaku ze zbiorów roku bieżącego o 100 zł za 1 kw.

Decyzje te mają na celu intensyfikację tych kierunków produkcji rolniczej, które są równocześnie źródłem pasz i surowców dla przemysłu, towarów na rynek wewnętrzny i na eksport. Skutki finansowe tych decyzji dla budżetu państwa w 1974 r. szacuje się na ok. 4,3 mld zł.

Kierunek trzeci — to ułatwienie procesu przechodzenia ziemi od właścicieli, którzy z różnych przyczyn nie są w stanie odpowiednio jej zagospodarować — w ręce użytkowników, którzy potrafią zapewnić jej intensywne wykorzystanie. Większość tego arealu przejął gospodarstwa uspołecznione, co odpowiada ich rosnącej roli. Przewidujemy różne formy rozszerzenia gospodarki zespołowej. Zakłada się również ułatwienia w przejmowaniu gruntów przez dobrze pracujących rolników indywidualnych.

Praktyka dowodzi, że na przeszkodzie temu koniecznemu procesowi staje m. in. niski poziom rent dla rolników, którzy przekazują państwu swoje gospodarstwa. Proponujemy się podnieść renty za przejmowane gospodarstwa o połowę — a więc do około 1.500 zł; podwyższąć rentę maksymalną do poziomu 2,5 tys. zł. Zmiana systemu rent dla rolników obejmie także uelastycznienie niektórych obowiązujących dotychczas przepisów, w tym do dotyczących obniżenia wieku emerytalnego i granicy obszarowej gospodarstwa, uzależnienia wysokości renty od produktywności i sprawności przekazywanych gospodarstw.

Uregulowanie tej sprawy w przedstawionym kierunku będzie miało duże znaczenie produkcyjne, a zarazem przyspieszy rozwiązywanie trudnych problemów społecznych wsi. Realizacja tych decyzji wymagać będzie kwoty ok. 0,5 mld zł w skali rocznej.

Zdajemy sobie w pełni sprawę, że wydajność pracy rolników w znacznej mierze warunkowana będzie dalszym postępowaniem w organizacji usług produkcyjnych.

Szczególnie istotne znaczenie w tej dziedzinie ma doskonalenie organizacji i gospodarki kółek rolniczych. Potrzebne będą pewne korekty cennika usług mechanizacyjnych, zarówno w kierunku zwiększenia cen niektórych usług (np. kombajnowanie zbóż), jak i zmniejszenia innych, co dotyczyć będzie głównie ochrony roślin, która powinna stawać się, przy odpowiednich dotacjach państwa, powszechną i obowiązkową.

Jest oczywiste, że wszystkie nowe decyzje dotyczące rolnictwa z całą siłą stawiają na porządku dziennym sprawę dalszego doskonalenia pracy organizatorskiej, mającej na celu maksymalne wykorzystanie wszystkich rezerw produkcyjnych rolnictwa. Jest to zadanie, które spoczywa na specjalistach rolnictwa, organizacjach społecznych i naczelnikach gmin. Będziemy konsekwentnie pobudzać i kontrolować postęp w tej ważnej dziedzinie.

WYSOKI SEJMIE!

Realizacja przedstawionych programów w sferze plac, świadczeń socjalnych i dalszej aktywizacji rolnictwa wymaga w sumie przeznaczenia prawie 19 mld zł już w roku obecnym, a około 36 mld zł w roku 1975 i w odpowiednio rosnącej skali w następnych pięcioleciach. Szybki rozwój gospodarki przysparza nam coraz większych środków. Jednakże to wszystko, co możemy wypracować i wygospodarować dodatkowo w najbliższych latach nie wystarczy na sfinansowanie całości przedstawionych dziś przedsięwzięć placowych i socjalnych.

Obok pełniejszego wykorzystania głównych źródeł, które

służą realizacji naszego programu społecznego, takich jak stały wzrost wydajności pracy, prawa ekonomiczne wskaźników produkcji oraz systematyczne powiększanie efektywności gospodarowania — zachodzi konieczność dokonania również pewnej redystrybucji w dochodach, w drodze zmiany cen na niektóre artykuły i usługi. Proponowane zmiany cen ograniczamy wyłącznie do tych dziedzin, gdzie wyraźnie zachodzi taka konieczność i społeczna celowość. Chodzi mianowicie o podniesienie poziomu cen produktów naftowych, napojów alkoholowych oraz marż gastronomicznych.

Rozpocznę od produktów naftowych. Na tle obecnej sytuacji paliwowej — energetycznej podjęcie takiej decyzji stało się konieczne. Ceny materiałów pędnych utrzymują się w Polsce na nie zmienionym poziomie od kilkunastu lat, przy czym są to ceny stosunkowo niskie.

Obywatelom posłom znana jest obecna sytuacja na światowym rynku materiałów pędnych. Jesteśmy w tej dobrej sytuacji, że 75 proc. paliw płynnych kupujemy z ZSRR. Ceny na ropę radziecką pozostają nie zmienione od końca obecnego pięciolecia. System stałych cen na 5-letnie czy dłuższe okresy chroni kraje RWPG przed najcięższymi skutkami kryzysu naftowego — energetycznego w świecie kapitalistycznym.

Zaspokajając nasze podstawowe potrzeby w zużyciu ropy importem z ZSRR, zmuszeni jesteśmy jednak w roku 1974 zakupić w krajach kapitalistycznych lub w krajach trzeciego świata około 1,1 mln ton ropy i około 1,7 mln ton gotowych produktów naftowych. Praktycznie większość naszych potrzeb na benzynę, smary i oleje silnikowe, których to produktów nasz rynek wewnętrzny zużyje w r. 1974 ok. 3 mln ton pokrywamy importem spoza rynków krajów socjalistycznych. Ceny ropy i produktów naftowych w stosunku do poziomu z 1971 wzrosły na rynku kapitalistycznym wielokrotnie; np. cena ropy naftowej w Zatoce Perskiej z 17 dolarów dochodzi obecnie do 120 dolarów za tonę, cena benzyny w Rotterdamie wzrosła z 32 dolarów do 150 dolarów za tonę.

Dokonując w tej sytuacji zmiany cen na materiały pędne mamy na uwadze w pierwszym rzędzie racjonalne gospodarowanie tymi materiałami. Wzrost ceny na benzynę i oleje powinien przyczynić się tak do oszczędnego użytkowania pojazdów. Rezerwy są tutaj znaczne, ich wykorzystanie jest sprawą największej wagi.

Proponujemy więc podnieść nie z dniem 20 stycznia br. cen materiałów pędnych, w tym najbardziej interesującej indywidualnego odbiorcę benzyny super za litr z 6,50 do 11 zł, a benzyny zwykłej z 5 do 9 zł za litr. Wzrosną także ceny olejów napędowych, opałowych i silnikowych oraz pozostałych produktów naftowych. Wzrosnąć również cena spirytusu de naturowanego.

Nie podejmowaliśmy tej decyzji pochopnie. Poprzedziła ją wszechstronna analiza, tak ekonomiczna jak i społeczna.

W konsekwencji, z dniem 21 stycznia br. nastąpi również podniesienie taryfy taksówkowej do 5,50 za pierwszy km i 3,40 za każdy następny.

Przewidujemy także z dniem 1 lutego podniesienie taryfy za przewozy autobusowe PKS średnio o 25 proc. Nie zakładamy natomiast ani podwyżki cen biletów w miejskiej komunikacji tramwajowej i autobusowej, ani podniesienia cen za miesięczne bilety pracownicze na autobusy PKS oraz miesięczne bilety szkolne. To samo dotyczy tych, którzy korzystają ze środków przewoźnych swoich zakładów pracy, lub kontraktowanych przez zakłady pracy.

Podniesienie cen materiałów pędnych będzie miało również określony wpływ na wyniki ekonomiczne wielu przedsiębiorstw.

W odpowiedniej skali będziemy wyrównywać jego skutki, wprowadzając jednak wszędzie

podwyższone zadania oszczędności materiałów pędnych. Rekompensata sięgnie więc powyżej 80—90 proc. resztę pokryć powinna racjonalna gospodarka paliwami w przedsiębiorstwie.

Pragniemy podkreślić, że dążymy i nadal będziemy dążyć do rozwoju motoryzacji indywidualnej. W tym celu zwiększamy zarówno produkcję własną, jak i import samochodów osobowych. Szybki rozwój naszego przemysłu motoryzacyjnego odpowiada światowym tendencjom w tej dziedzinie. Rozbudujemy usługi samochodowe, modernizujemy sieć dróg. To prawda, że koszt eksploatacji samochodu czy motocykla obecnie wzrośnie. Rosnące szybko dochody ludności umożliwią jednak ich nabywanie.

Drugą istotną podwyżką cen, którą proponujemy, obejmie napoje alkoholowe. Z dniem 21 stycznia br. proponujemy się podnieść cenę napojów spirytusowych czystych i gatunkowych średnio o ok. 23 proc., win i miodów pitnych krajowych w skali od 25 do 33 proc. Odpowiednio będą podniesione ceny importowanych win groźnych. Jeśli chodzi o piwo — cena wzrośnie średnio o 1 zł za butelkę.

Równocześnie likwiduje się wszelkiego rodzaju dopłaty do cen napojów alkoholowych, wprowadzane od 1960 r. przez rady narodowe.

Podwyżkę tych cen traktujemy w dwojakim sensie. Oznacza ona niewątpliwie pewien wzrost kosztów utrzymania tych wszystkich, którzy spożywają napoje alkoholowe. Z drugiej strony — odpowiednia polityka cen jest jednym z ważnych czynników przeciwdziałania nadmiernemu wzrostowi ich spożycia. Zapewne, podrożenie napojów alkoholowych nie odniesie skutku w przypadkach, gdzie mamy do czynienia z nałogiem wymagającym leczenia.

Generalnie jednak wyższe ceny napojów alkoholowych powinny hamować nadmierny wzrost ich spożycia i podnosić kulturę obyczajową w tej dziedzinie.

Społeczne skutki pijaństwa są dotkliwe i wielostronne. Jeśli obecna podwyżka wpływnie na nie ograniczająco, to można się będzie z tego tylko cieszyć.

Trzecim posunięciem cenowym będzie wprowadzenie od 1 lutego br. podwyżki marż gastronomicznych. Łączymy to z postulowanym od lat programem wydatnej poprawy poziomu gastronomii, usprawnienia jej pracy, a zwłaszcza podniesienia poziomu kulinarnego. Obecnie o wynikach ekonomicznych gastronomii, a więc i o poziomie plac winna w większym stopniu decydować jakość dań i poziom obsługi konsumenta.

W przedsiębiorstwach gastronomicznych wprowadzone zostaną odpowiednio wyższe marże. W gastronomii masowej przewiduje się wprowadzenie abonamentów na obiady firmowe, które objęte zostaną niższym podniesieniem marży.

Przedsiębiorstwa zobowiązujemy do odpowiedniego zróżnicowania dań. Chodzi zwłaszcza o to, aby główne obciążenia z tytułu podwyżki marż dotyczyły zakładów wyższej kategorii oraz posiłków podawanych w godzinach wieczornych i nocnych.

Natomiast na nie zmienionym poziomie pozostaną ceny wszelkich posiłków wydawanych w barach mlecznych oraz w stołówkach pracowniczych i studentów, w tym także prowadzonych na podstawie zleceń przez organizacje handlowe i gastronomiczne, jak PSS.

Tak przedstawiają się proponowane podwyżki niektórych cen.

Pragniemy z całym naciskiem podkreślić, że będziemy konsekwentnie przestrzegać pełnej stabilizacji cen na podstawowych artykułach żywnościowych, zapewniając w tej dziedzinie — zgodnie z decyzją I Krajowej Konferencji Partyjnej — ochronę interesów każdej rodziny pracowniczej. Ma to rozstrzygające znaczenie dla

kształtowania się kosztów utrzymania. Będziemy też zabiegać o stabilizację, o utrzymanie przewidywanego w planie wzrostu realnych płac.

Pragniemy również stwierdzić, że prowadząc słuszną politykę cen nowości, rząd będzie konsekwentnie zwalczać wszelkie przejawy nadużyć czy nieprawidłowych posunięć producentów przy ustalaniu wyższych cen na towary nieodpowiadające kryteriom nowości.

Dodatkowym źródłem pokrycia zamierzonych posunięć mają być uzupełniające wpływy budżetu. Zapewnimy wyższą dyscyplinę realizacji zobowiązań podatkowych i opłat skarbowych. Zaproponujemy też pewne posunięcia podatkowe i finansowe w stosunku do nadmiernych i nieuzasadnionych dochodów.

We wszystkich dziedzinach stajemy przed koniecznością zaostreżenia dyscypliny finansowej. Pod tym względem obecna sytuacja, chociaż uległa poprawie, nie może nas zadowalać. Idąc drogą zaostreżenia egzekwowania zobowiązań finansowych, będziemy równocześnie rozszerzać formy oszczędzania i przedpłat na określone dobra i towary.

Z dniem 1 stycznia 1975 r. zamierzamy się również rozszerzyć na wszystkich posiadaczy pojazdów mechanicznych dobrowolne obecnie ubezpieczenie autocasco przy obniżeniu jego stawek.

WYSOKI SEJMIE!

Rząd zdaje sobie sprawę z wpływu planowanych posunięć na równowagę pieniężno-rynkową. Liczymy się ze zwiększeniem popytu na artykuły żywnościowe oraz artykuły przemysłowe trwałego użytku, przy zmniejszeniu spożycia napojów alkoholowych.

Podstawowy wniosek dotyczy zatem konieczności dalszego zwiększenia starań o ponadplanową produkcję i dostawę wszystkich towarów, na które wzrosł popyt. Chodzi bowiem o to, aby na rynku wewnętrznym utrzymać i utrwalić nie tylko globalną, lecz i odcinkową równowagę. W tym celu potrzebne będzie także ubezpieczenie rynku w postaci odpowiednich rezerw poszczególnych towarów. Konieczne będzie także udoskonalenie bieżącej analizy konsekwencji podjętych posunięć tak na rynku wewnętrznym, jak i w innych przekrojach życia gospodarczego i społecznego. Rząd poczynił w tym celu odpowiednie kroki.

Powtórzmy raz jeszcze, iż proponowane posunięcia są wyrazem konsekwencji w realizacji założeń naszego programu społecznego. Gospodarka nasza rozwija się dobrze, jej dynamiczny i zrównoważony wzrost uzasadnia pozytywną ocenę, która legła u podstaw planu na rok 1974.

Biorąc pod uwagę rozmiar i złożoność tegorocznych zadań społeczno-gospodarczych, rząd przygotował rozwinęty program działania. Nakreślone w tym planie zadania utrwalenia wysokiej dynamiki przy umocnieniu wewnętrznej i zewnętrznej równowagi gospodarczej są w świetle analiz i prognoz w pełni realne.

W naszym działaniu uwzględniamy wnioski wypływające z bieżącej analizy międzynarodowej sytuacji politycznej i gospodarczej. Fundament dalszego rozwoju gospodarki Polski stanowi realizacja programu socjalistycznej integracji gospodarczej krajów RWPG, a przede wszystkim rozwój współpracy z naszym głównym partnerem — Związkiem Radzieckim. Ogromne znaczenie dla dalszego rozwoju tych stosunków miały niedawne rozmowy I sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Gierka z sekretarzem generalnym KC KPZR tow. Leonidem Breżniewem. Ustalenia tego waż-

Praca • Nauka

Przyjmę zaraz ślusarza —
spawacza elektrycznego.
Warsztat, Obozowa 4.
18255g

Kroju wyuczę. Zgłaszać
zaraz — 23 Lutego 7 m. 1.
17944g

Potrząbný zaraz na stałe,
pracownik do gospodar-
stwa rolnego. Knychala,
Zakrzewo 8, 63-311 Sarno-
nowa. 147v

Lekcje wyrównowcze - u-
trwajające pod kierun-
kiem doświadczonych pe-
dagogów (matematyka, je-
zyk polski — klasa VIII,
maturzyści, inni). Mielżyń-
skiego 19 m. 24. Zgłosze-
nia: godz. 19-20. 15848g

Tańców uczyć. Mickiewicza
27 m. 7a. 16228g

Kupno • Sprzedaż

Kupię bony PKO. Telefon
723-48, po godz. 16.
17846g

Kupię wannę 1,20 m lub za-
mienie na 1,70 m. Oferty
„Prasa”, Grunwaldzka 19
dla 17313g.

100 kur niosek, rocznik
1973 leghorn lub krzyżow-
ka — kupię. Piechowiak,
63-230 Witaszyce, tel. Ja-
rocin 309. 140p

Sprzedam obrączki złote,
pr. 585. Kopciuszki 6 (przy
lotnisku). 18011g

Doświetlaną rozsądę po-
midorów Rewermun, Eu-
rocross, BB, Potentat, V
548 — sprzedam, 1-20 lu-
tego. Jakubowski, Jasień
42, 64-000 Kościan. 149p

Sprzedam przyczepę бага-
żową do Warszawy. Dzier-
żyńskiego 150 (podwórze),
17957g

Tapety, listwy, farby su-
che, olejne, emulsyjne, la-
kier oraz podręczny
sprzet malarski — poleca
sklep przy ul. św. Woj-
ciecha 8. 690-KI

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarł w wieku
80 lat nasz najdroższy mąż, ojciec, dzia-
dek i pradiadek

CZESŁAW ŚMICHURSKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13 z kaplicy cmentarnej w Kostrzy-
nie Wlkp.

W smutku pogrążona
rodzina 18264g

Dnia 11 stycznia 1974 roku zmarł nagle

doc. dr habil.

PAWEŁ OLEJNICZAK

wieloletni i aktywny członek
Polskiego Towarzystwa Akustycznego.

Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy
głębokiego współczucia.

Oddział Poznański PTA
18231g

Dnia 18 stycznia 1974 roku zmarł

lek. med.

ZYGMUNT MIKOŁAJCZAK

specjalista psychiatra
długoletni, zastępca pracownik Stacji Po-
gotowia Ratunkowego m. Poznania.

Rodzinie Zmarłego wyrazy współczucia
składają:
Dyrekcja, Rada Zakładowa, pracownicy
Stacji Pogotowia Ratunkowego
m. Poznania. 18251g

Z głębokim żalem zawiadamiamy
o śmierci naszej najdroższej siostry i cio-
ci, śp.

z PARESKICH

ELŻBIETY KOKOSZYŃSKIEJ

Pogrzeb odbędzie się w dniu 22 bm.
o godz. 14.15 z kaplicy cmentarza na Jun-
ikowie.

Strapione
siostry i rodzina 18268g

Dnia 19 stycznia 1974 r. zmarł po krót-
kiej chorobie nasz najdroższy mąż, ojciec,
szwagier, zięć i wujek

JÓZEF MARSULA

Pogrzeb odbędzie się w dniu 23 bm.
o godz. 11 na cmentarzu junikowskim,
o czym zawiadamiają w smutku
pogrążone

żona z dziećmi i rodzina
Poznań, ul. Dzierżyńskiego 63. 18270g

Dnia 20 stycznia 1974 roku zmarł w wie-
ku 66 lat

tow. TADEUSZ

CHARŁAMPOWICZ

mgr filologii polskiej,
emerytowany profesor szkoły średniej,
były zastępca dyrektora Liceum Ogólno-
kształcącego im. T. Kościuszki w Jarocinie,
38-letni pedagog tejże szkoły, ceniony
i szanowany mentor grona pedagogicznego,
długoletni wychowawca i przyjaciel wie-
lu pokoleń młodzieży, nauczyciel wybit-
nych adeptów sztuki żywego słowa, wy-
trawny pedagog, prawy i godny naślado-
wania człowiek, aktywista Komitetu Po-
wiatowego PZPR, oddany działacz zwią-
kowy, prelegent TWP, odznaczony Złotym
Krzyżem Zasługi oraz Medalem 10-lecia
PRL.

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 stycznia br.
o godz. 15 na cmentarzu komunalnym w
Jarocinie.

Wyrazy żalu i głębokiego współczucia
Rodzinie składają

Dyrekcja, Rada Pedagogiczna, POP,
Młodzież, Komitet Rodzicielski
Liceum Ogólnokształcącego
im. T. Kościuszki w Jarocinie
oraz Zakład Opiekuńczy Jarkon". 18288g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarł w wieku
66 lat po ciężkich cierpieniach, ukochany
mąż, ojciec, dziadek

TADEUSZ CHARŁAMPOWICZ

mgr filologii polskiej UJ,
długoletni profesor szkoły średniej, były
zastępca dyrektora, wychowawca wielu
pokoleń młodzieży, odznaczony Złotym
Krzyżem Zasługi oraz Medalem 10-lecia
PRL.

Pogrzeb odbędzie się 23 bm. o godz. 15
na cmentarzu w Jarocinie,
o czym zawiadamia w głębokim smutku
pogrążona

rodzina 18283g

Jarocin, Poznań, Kraków, Ostrów.

18283g

Dnia 19 stycznia 1974 r. zmarł w wie-
ku 96 lat nasz ukochany teść, dziadek,
pradiadek i wujek, śp.

JAKUB JANICKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 11.30 na cmentarzu górczyńskim,
o czym zawiadamiają w smutku
pogrążone

synowe, wnuki i rodzina 18336g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarł w wieku
lat 60 po długotrwałej chorobie mój
ukochany mąż, nasz ojciec, teść i dziadek,
śp.

MACIEJ FRYDRYCHOWICZ

mgr praw

Pogrzeb odbędzie się w dniu 23 bm. o go-
dzinie 15.30 na cmentarzu we Wrześni.

Żona z dziećmi i rodzina

Września, ul. Głogowska 21. 18297g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

W dniu 20 stycznia 1974 r. odszedł od
nas nagle, po pełnym poświęcenia ży-
ciu mój najukochańszy mąż i najwspaniał-
szy przyjaciel oraz nasz najdroższy i nigdy
niezapomniany tatuś, brat, szwagier i wu-
jek, przeżywszy 57 lat, śp.

EMIL KLUCZEK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 13.05 na cmentarzu junikowskim.

Pogrążeni w wielkim smutku, żegnamy
Tego, który był dla nas ostoją i wzorem
prawnego człowieka.

Żona z synami i rodzina

Poznań, Os. Kosmonautów 7 m. 71. 18351g

Dnia 20 stycznia 1974 r. zmarła po dłu-
gich i ciężkich cierpieniach, opatrzona
Sakramentami św., nasza ukochana matka,
teściowa, babcia, siostra, szwagierka i cio-
cia, przeżywszy lat 83, śp.

TERESA PIOTROWSKA

z domu MADEŁA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o go-
dzinie 14.30 z domu żałoby w Stęszewie,
ul. Kosickiego 1.

W smutku pogrążeni

córka, syn, synowa i wnuki 18329g

STYCZEN 22 Wtorek

Anastazego Wincentego

Słońce: 7.34 - 16.00

TEATR

W POZNANIU

OPERA - g. 10 „Carmen”.
POLSKI - g. 19 „Paganini”.
MUSZY - g. 16 i 19 „Zemsta”.
NOWY - g. 15 „Chłopcy z Placu Broni”.
g. 19 „Śmierć Tarekii”.
MARCINEK - g. 17 „Czy Pa-
cydło to Straszyno”.

W WOJEWÓDZTWIE

CZARNKÓW: „Nieznajka przy-
goda”.
KALISZ: „Czerwone pantofel-
ki”.
ŚRODA: „Wkrótce nadejdą bra-
cia”.

KINA

CHODZIEŻ: Ceramiki: „Naszyjnik
dla mojej ukochanej”; Noteć:
„Siedziwo skończono, proszę za-
pomnieć”.
CZARNKÓW: „Jeźdźcy”.
GNIENNO Lech: „Królów Dzi-
kiego Zachodu”; Polonia: „Ned
Kelly”; „Pippi w kraju Taka-
Taka”.
GOSTYŃ: „Tylko wtedy gdy się
śmieje”.
JAROCIN: „Śmiałość” i „Heim
Aleksandra Macedońskiego”.
KALISZ: Kosmos: „Barbarella”.
Oaza: „Nie zastarzejemy się ra-
zem”; Stylowe: „El Dorado” i
„Zabójcy”.
KEPNO: „Dom państwa Bories”.
KŁODAWA: „Dziwica i cygan”.
KOŁO: „Ponieważ się kocha”.
KONIN Centrum: „Dzielną wo-
jak Rossolimo”.
„Telegram” i
„Królów Dzikiego Zachodu”.
Górniki: „Głos na sprzedaż”.
KOSCIAN: „Świadek koronny”.
KROTOSZYN: „Pierre i Paul
czyli życie na raty”.
KRZYŻ: „Walter broni Saraje-
wa”.
LESZNO: „El Dorado”.
MIEDZYCHÓD: „Oszukany”.
NOWY TOMYSL: „Biały ptak z
czarnym znamieniem”.
OSTRÓW Roma: „Dramat za-
drożności”; Słońce: „Łobuz”.
OBORNICKI: „Bez wyraźnych
motywów”.
OSTRZESZÓW: „Posag księżnicz-
ki Ralu”.
PIŁA Iskra: „Zemsta wilka mor-
skiego”; Koral: „Znakomity pia-
tek”; Sokół: „Tajemnica Aleksan-
dra Dumasa”.
PLESZEW: „Zandarm z gór”.
RAWICZ: „Solaris”.
RUCHAL: „Jakob Bogomo-
low”.
SŁUPCA: „Posag księżniczki Ra-
lu”.
ŚNEM: „10 dni bezpłatnego
wizytowania”.
ŚRODA: „Historia miłości”.
SZAMOTULY: „Czekamy na cie-
bie”.
TRZCIANKA: „Dodekka Den”.
TUREK: „Stub bez obrączki”.
WAGROWIEC: „Mezycyżna, któ-
ry mi się podoba”.
WOSZTYN: „Poszukiwanie”.
WRĘSZNIA: „Absolwent”.

RADIO

PROGRAM I: 8.10 Mel. siedmiu
słońce; 8.35 Olsztynski koncert roz-
rywkowy; 9.05 Muzyka rozrywkowa;
9.30 Radio Praga prezentuje: 9.45
Gra Jimmy Smith; 10.08 Walce z
operetki; 10.30 „Pamiętnik z
trzech mór i jednego oceanu” —
pow. J. S. Stawińskiego; 10.40
Trabla i saksofon; 11.30 Non stop
polskich melodii; 11.30 Konc. przed-
hejnałowe; 12.20 Zimowa podróż
muzyczna; 13.05 Piosenki z okresu
Powstania Styczniowego; 13.30 Z
kompozytorskiej teki Cole Portera;
14.05 „Z Mazowszem po świe-
cie”; 14.35 Mel. dla żołnierzy;
15.10 Muzyczny omnibus; 15.35 Dwa
oblicza gwiazd; 16.10 Z polskiej
fonoteki; 16.35 Mel. z Kraju Ra-
diokuriera; 17.20 „Rytmoston”;
17.40 Lekcja polskiej piosenki;
18.05 Muzyka i Aktualności; 18.25 Ra-
diowa kronika muzyczna; 19.15
Karnawałowe rytmy; 19.45 Klient
nasz partner; 20. „Technologia
pracy umysłowej” — aud. II pt.:
„Słucham i patrzę”; 20.20 Inter-
wis; 21. „Sztuka żywienia”; 21.15
Barok dla wszystkich; 22.15 Re-
tal wieczoru — Melodie; 22.30 Stu-
dio nowości; 23.10 „Jam session”;
0.10 Koncert z trzech od Polonii za-
granicznej; 0.30 Program nocny z
Zielonej Góry.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 9, 10,
12.05, 15, 16, 19, 22, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: 8.35 Klucze do
mieszkania i co dalej?; 9 Dla
kl. IV i V (jęz. polski); „Testy
potrzebna literatura”; 9.30 Śpie-
wają Wrocławskie Skowronki Ra-
dio; 9.40 Dla przedziału „M-1
dla Matyldy”; 10 Księżki, które na
was czekały; 10.30 Instrumentalne
konc. barokowe; 11 „Na szlaku” —
opow. J. E. Kucharskiego z to-
mu „Opowiadania turystyczne”;
11.20 600 sekund dla niarysty Bob
by Allena; 11.45 Od Taif do Bie-
żanki; 12.05 Od wiosny do wiosny;
12.35 Sceny z opery w operach;
13 Dla kl. III i IV (jęz. węg.);
13.20 Mikrocitraty Kati Kovacs;
13.35 „Też ci piorun” — aud.
w oprac. i interpretacji H. Łado-
sza; 14 Wieści, lenie, taniec; 14.15
Tu Radio Moskwa; 14.35 Recital
fortepianowy K. Gierżda; 15 Pro-
gram dla dziewcząt i chłopców;
15.40 Zagadki muzyczne; 16 Wino
czym i turystyka; 17.25 Audycja
aktualna; 17.40 Z cyklu: „Pasta-
wy i działania”; 17.50 „Radio-

Propozycje ostrowskiej białej służby

Pod hasłem: „ZÓZ — 2000”

Ostrowska służba zdrowia
wzbogaciła się ostatnio o
dwie nowe placówki. Pierw-
szą z nich jest rejonowa przy-
chodnia, uruchomiona w re-
montowanym gmachu byłego
Prezydium PRN przy ul. Wro-
cławskiej. Posiada ona porad-
nię ogólną, dla kobiet, stoma-
tologiczną, skórno-wenerolo-
giczną i laboratorium anali-
tyczne. Część pomieszczeń w
starej przychodni przy ul. Ko-
ścielnej oddana zostanie pra-
cującej w trudnych warun-
kach lokalowych Powiatowej
Stacji San-Epid.

W drobiarstwie
sezon wylęgu

Łagodny przebieg tegorocz-
nej zimy skłania do wcześniej-
szego rozpoczęcia sezonu wylę-
gu piskląt. Z wylęgarni, pod-
ległych Zakładom Produkcji Dro-
biarstwa w Poznaniu, dostar-
czono już w roku bieżącym
około 600 000 sztuk piskląt ku-
rzych i 130 000 kaczek.

Zadania na rok bieżący są
znacznie zwiększone w porów-
naniu z rokiem ubiegłym. Jak-
nas poinformował wicedyre-
ktor Zakładów Zenon Rataj-
czyk, producenci broilerów mo-
gą liczyć na dostawy 8,4 mln
piskląt, to znaczy o 1,2 mln
sztuk więcej niż w roku 1973.
Dostarczy się 3,3 mln. piskląt
kaczek (o 300 000 sztuk wię-
cej). Na sprzedaż dla gospodar-
stw chłopskich przewidzia-
no 7,5 mln piskląt kurzych, a
więc tyle samo co w ubiegłym
roku. Poza tym zaplanowano
wylęg 298 000 gąsiąt, na któ-
re jest duży popyt w
związku ze wzrostem kontrak-
tacji. (emp)

Technikum w Goraju — przykładem

Ośrodek rekreacyjny
we własnej szkole

Technikum Leśne w Goraju
(pow. Czarnków) mieści się w
zamku, otoczonym ze wszyst-
kich stron lasem. Spora liczba
zajęć szkolnych nie pozwala
młodemu leśnikowi na częste
wyjazdy do miejscowości, w
których mogliby korzystać z
rozrywek kulturalnych.

W związku z tym dyrekcja
wraz z samorządem szkolnym
organizują imprezy kultural-
no-rozrywkowe we własnej,
naganej pomieszczeniu 300 osób
li widowiskowej. W auli tej
częstym gościem jest np. teatr
gnieźnieński, a dwa razy w ty-

godniu wyświetlane są filmy
fabularne i popularno-nauko-
we.

W technikum istnieje też
wiele zespołów zainteresowań.
Największym powodzeniem —
ze względu na specyfikę za-
wodu — cieszy się kółko strze-
leckie i sekcja preparacji pta-
ków; z tych zespołów rekrutu-
ją się przyszli członkowie Pol-
skiego Związku Łowieckiego.
W pracowni modelarskiej i fo-
tograficznej młodzież wykonu-
je pomoce naukowe.

Ma ona również do swej
dyspozycji boiska, dużą salę
gimnastyczną, tor saneczkowy
i narciarski wraz ze skocznią
oraz lodowisko. Budynek inter-
natu mieści w swym stylo-
wym wnętrzu klub młodzież-
owy, świetlicę i dobrze zaop-
atrzoną bibliotekę. (ław)

PRZYPOMINAMY
CZYTELNIKOM
NUMERY TELEFONÓW
CENTRALA
659-16 i 600-41

tody leczenia schorzeń psychi-
cznych, polegające m. in. na
nieograniczeniu swobody pa-
cjenta. Nie jest to — budzący
postrach — „dom bez klamek”.
Pacjent może zeń wyjść kiedy
chce, nawet na dzień lub dwa
— do domu czy do miasta, za-
łatwić różne swoje sprawy.
Oczywiście, początkowo znaj-
duje się pod dyskretną opieką
i kontrolą, która zresztą nie
zawsze okazuje się konieczna.
Sam fakt, że chory nie traci
kontakty ze swym środowis-
kiem, nie jest izolowany od
społeczeństwa — w wielu
przypadkach jest również bar-
dzo pomocny pod względem
lecznym.

— Pomysł bardzo ciekawy.
Czy ostrowska służba zdrowia
ma jeszcze jakieś inne, podob-
ne nowinki? — pytamy dyrek-
tora ZOZ w Ostrowie, doc. dr.
Włodzimierza Sapińskiego.

— Przygotowujemy się do
podjęcia badań i prac — pod
hasłem „ZOZ-2000” — nad po-
trzebnymi zdrowotnymi spo-
łeczności w najbliższych kilku
dziesięciu latach. Zamierzamy
przygotować materiały, które
powinny dać odpowiedź na py-
tanie, jak ma wyglądać i pra-
cować Zespół Opieki Zdrowot-
nej w roku 2000. Zgłosiliśmy
tę propozycję do Ministerstwa
Zdrowia, spotkała się z
przychylnym przyjęciem.
Współpracujemy w tym za-
kresie z Akademią Medyczną
w Łodzi. Przy pomocy i ży-
ciowym zainteresowaniu prof.
Gr. Janusza Indulskiego jeste-
my w trakcie organizowania
w Ostrowie terenowej placów-
ki naukowo-badawczej, a ści-
ślej — pracowni badań opera-
cyjnych. W ten sposób dopro-
wadzimy do współdziałania
praktyki terenowej z doświad-
czeniem instytutu naukowo-
badawczego. Rokuje to duże
szanse poprawienia jakości
świadczonych usług i rozsze-
rzenia zakresu pomocy udzie-
lanej ludności.

Dotychczasowe ustalenia po-
zwalają twierdzić, że w roku

1985 będziemy potrzebowali
1 100 łóżek szpitalnych. Konie-
czna jest więc budowa jesz-
cze jednego bloku, który mia-
by opierać techniczne i gospo-
darcze w istniejącym szpitalu.
Koszt byłby przez to o wiele
mniejszy. Oczywiście, niezbęd-
ne są również zmiany organi-
zacyjne, stworzenie systemu,
umożliwiającego komplekso-
we, a więc wszechstronne prze-
badanie chorego. Wymaga to
doskonalszych urządzeń i apa-
ratów, a także odpowiednie-
go przygotowania kadry.

Obornickie
aktualności
NOWE WZORY MEBLI

W Obornickich Fabrykach
Mebli ruszyła produkcja no-
wych wzorów mebli. Podjęto
seryjny wyrób kanap i meble
ścianek „Karolina”, a także
kompletów stołowych (na 2
pokoje) „Samanta” — w róż-
nych okleinach. Te ostatnie
znajdą się w sprzedaży od 1
lutego br. Będą one przeznac-
zone na rynek krajowy i do
Czechosłowacji.

W TROSCE O ZALOGĘ

W Powiatowym Przedsię-
biorstwie Gospodarki Komunal-
nej oddano do dyspozycji zało-
gi dom socjalno-administracyj-
ny, wybudowany systemem go-
spodarczym przez własne eki-
py zakładu, za około 2 mln zł.
Oprócz przestronnych biur zna-
lazła się w nim stołówka z za-
pleczem, umywalnie i szatnie
oraz świetlica i klub dla zakła-
dowych organizacji.

NAJLEPSZE KLUBY

Współzawodnictwo wiejskich
klubów pow. obornickiego w
ub. roku wykazało wzrost po-
ziomu i rozszerzenie form ich
działalności. W punktacji PDK,
ZP ZSMW i PZGS zwyciężył
klub „Rolnika” w Ludomach
przed placówkami „Ruchu” w
Rudzie i Cieślach. Ufundowano
dla nich nagrody i dyplomy.
(bop)

Rośnie produkcja
mrożonych wyrobów

Gospodynie domowe, zwłasz-
cza kobiety pracujące, chętnie
korzystają z usług ... chłodni
składowych, które rozwijają
od kilku lat produkcję mro-
żonej żywności, zwłaszcza po-
traw maczno-ziemniaczanych.
O powodzeniu dostarczanych
przez chłodnie wyrobów kuli-
narych świadczy m. in. fakt,
że w latach 1970—1973 produk-
cja mrożonej żywności wzrosła
w Polsce 3,5-krotnie. W ub.
roku chłodnie dostarczyły kon-
sumentom ok. 16,5 tys. ton
rozmaitych wyrobów.

W roku bieżącym produkcja
mrożonej żywności zostanie
zwiększona. Przewiduje się, że
chłodnie wyprodukują w br.
około 27 tys. ton rozmaitych
wyrobów kulinarnych oraz 5
tys. ton lodów. (PAP)

Wszystkich: 18.45 Fantazja
elektryczna; 19.05 Tomik poezji
śpiewanej; 19.20 Książka tygodnia
— „Antu Felix Austria”; 19.35 Mu-
zyczna pocztą UKF; 20.05 Dzieła
i twórcy — Arcangelo Corelli; 20.40
Lekcja Jez. niemieckiego; 20.55
Przebieg za przebiegiem; 21.25 Słyn-
ne miniaturowe skrzynkowe gra-
ty. Kagan; 21.40 Na nabożcu wiel-
kiej polifonii; 21.50 G. Verdi: „Tra-
viata”; 22.08 Gwiazda siedmiu wie-
ków — Stephen Stills; 22.15
Powieści w wyd. dźwięk. „Nagrody
i odznaczenia”; W. Bilińskiego;
22.45 Gra zespołu Mongo Santama-
ria; 23.05 Recytacja Mieczysława Voit;
23.05 Georges Moustaki w „Robi-
no”; 23.30 Koto — instrument jaz-
zowy; 23.50 Śpiewa Ella Fitzgerald.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10.30,
12.05, 15, 17, 19, 22.

TELEWIZJA

PROGRAM I: 9.10 — Z serii: —
„Strzały w Dodge City” — film
pt. „Jenny” (kolor); 10 — Dla
szkol — J. polski — kl. VI — Bo-
lesław Prus — „Anielka”; 10.30 —
„I znów mam swój dom” — do-
kum. film rumuński; 11.05 —
Dla szkol — J. polski kl. III i IV —
Luigi Pirandello — „Tak jest, jak
się państwu zdaje”; 15.20 — TV
Technikum Rolnicze — Matematy-
ka — „Przygotowanie do egzami-
nu”; 15.50 — TV Technikum Rolni-
cze — „Uprawa roślin” — „Powtó-

W Chodzieży

„Porcelana” zwiększa produkcję
i modernizuje zakłady

Ambicją każdej gospodyni jest posiadanie pięknej zasto-
wy stołowej. Popyt na serwisy, filiżanki i kubki jest więc
duży, tym bardziej, że wyroby te coraz szerzej zdobywają
chłonny rynek wiejski. Człowiek ich dostawcą są Chodzieskie
Zakłady Porcelany i Porcelitu.

Z taśm produkcyjnych
trzech zakładów ChZPiP scho-
dzi około 200 asortymentów
porcelanowych i 60 porcelito-
wych — głównie serwisy sto-
łowe, garnitury do kawy, zesta-
wy śniadaniowe i wyroby
galanterijne. Do realizacji te-
gorocznych zadań załoga do-
brze wystartowała, „zaliczkę”
stanowi bowiem wykonana w
ub. roku dodatkowa produkcja
o łącznej wartości 8,5 mln zł.
Pierwsza dekada stycznia wy-
kazała też, że plan br., chociaż

Z Krotoszyna

Wzrasta liczba
honorowych
dawców krwi

Dzięki dobremu współdzia-
niu Zarządu Powiatowego PCK
z Punktami Krwiodawstwa
przy Szpitalu Powiatowym w
Krotoszynie i Szpitalu Rejon-
owym w Koźminie, powiat uzy-
skuje z roku na rok lepsze wy-
niki w honorowym dawstwie
krwi. W ub. roku pobrano
500 460 ml krwi od 1 309 daw-
ców.

Podczas dorocznego spotka-
nia władz powiatu z honorowy-
mi krwiodawcami najbardziej
ofiarnym spośród nich wręczo-
no wyróżnienia za zasługi w
czynnym popieraniu tej akcji.

Honorowe Odznaki PCK
otrzymali: Marian Klupś ze
Spółdzielni Pracy „Spedytor” i
Marian Konrad ze Spółdzielni
Usługowo-Wytwórczej Kółek
Rolniczych w Krotoszynie. Za
wieloletnią działalność społecz-
ną w PCK Odznakę Honorową
otrzymała Czesława Warczyńska
— pracownik Powiatowej
Spółdzielni Pracy Usług Wielo-
branżowych w Krotoszynie.

Złote Odznaki Honorowych
Dawców Krwi otrzymali: Cze-
sława Kowalska, Jan Mrów-
czyński, Marian Sobczak i Hen-
ryk Żojdź. Ponadto wręczono
6 odznak srebrnych i 82 brzo-
we. (igj)

Sport-sport
W kraju i na świecie

W Opolu zakończył się finałowy
turniej halowych mistrzostw
Polski w hokeju na trawie. Tytuł
mistrzowski wywalczyli hokeiści
poznani Grunwaldu, którzy
w decydującym spotkaniu, dopiero
po dogrywce, pokonali Wartę Po-
znań 7:6. Wzrost medal przypadł
w udziale Siemianowiczance, która
pokonała Lecha 5:4.

W niedzielę w Poznaniu, zainau-
gurowali halowy sezon lekkoatlety-
czny seniorzy. Plonem zawodów
był nowy rekord okręgu w skoku
wzwyż — rezultatem 209 cm usta-
nowił go 19-letni Kaleb z Warty.
Podczas halowego mitingu lekko-
atletycznego rozegranego w Gdań-
sku, Kozakiewicz pokonał w skoku
o tyczce wysokość 5,05 m.

Bardzo dobrze spisują się pod-
czas rozgrywek na Zalewie
Zegrzyńskim bojerowych regat o
puchar GKKFET poznaniacy — B.
Kramer i R. Knaśkiecki. Obaj za-
kwalifikowali się do finałów.

Szwajcar H. Schmid wygrał pier-
wszy konkurs skoków turnieju
o „Wielką nagrodę narodów”, roz-
grywanego w Cortina d'Ampezzo.
Za skoki długości 84,5 i 84 m uzy-
skał on notę 241,8 pkt. Najlepszy
z Polaków — Włodzimierz Kle-
packi z notą 205,1 pkt., znalazł się
na dalszej pozycji.

Czesław Polewiak wygrał prze-
łaj kolarski w Osnabrueck. Drugie
miejsce w tych zawodach uznawa-
nych za „małe mistrzostwa świata”,
zajął aktualny mistrz świata

większy o 27 proc. od ubiegłego
rocznego, jest realny.

Większość wyrobów ze zna-
kiem firmowym chodzieskiej
„Porcelany” przeznaczona jest
na zaopatrzenie rynku krajowe-
go. Dzięki stałemu zmie-
nianiu oprawy plastycznej i
wprowadzaniu nowych kształ-
tów, coraz chętniej są one na-
bywane również za granicą.
Wędrują do 25 państw, najwię-
cej zaś trafia na stoły Finlan-
dii, Wielkiej Brytanii, Włoch,
Szwajcarii, USA i Kanady.

Kierownictwo „Porcelany”
wiele uwagi poświęca termi-
nowemu zakończeniu rozbudo-
wy i gruntownej moderniza-
cji starych obiektów w zakła-
dzie nr 1, które pracowały od
roku... 1896. Na ich miejsce
montuje się nowoczesne urzą-
dzenia i dwa piece szybkiego
wypalania kubków i filiżanek
o największej w Polsce
wydajności — 18 mln sztuk ro-
cznie. Roboty wykonuje wła-
sna 80-osobowa brigada bu-
dowlana, w terminie 12 mie-
sięcy (zamiast 30, w jakim pla-
nowały to uczynić przedsię-
biorstwa specjalistyczne). Bę-
dą one zakończone w połowie
marca br.

Wprowadzono przy tym
zmiany technologiczne w za-
kładzie nr 3, które dotyczą
przyspieszenia przesuwu wózków
do wypalania porcelany.
W zakładzie nr 2 zwiększono
zdolność produkcyjną dzięki
zbudowaniu pieca tunelowego
do wypału porcelitu stołowe-
go, co pozwoliło zlikwidować
tzw. wąskie gardło. W br. pro-
wadzić się będzie również pra-
ca modernizacyjna w poszczę-
gólnych zakładach, a w niedla-
kiej przyszłości przewiduje
się budowę dalszych oddzia-
łów — m. in. porcelany tech-
nicznej.

Po zakończeniu przebudowy
ChZPiP produkować będą
trzykrotnie więcej wyrobów
niż dotychczas, tj. około 20
tys. ton rocznie. Chodzieskie
ma się stać jednym z trzech naj-
ważniejszych — obok Wałbrzy-
cha i Cmielowa — ośrodków
przemysłu ceramicznego w kra-
ju.

PIOTR BOROWICZ

W tej dyscyplinie, reprezentant
NRF — Peter Thaler.
W Watencheid rozegrano międ-
zynarodowy mecz judo między
złotych reprezentacji Polski i NRF.
Zwyciężyli Polacy 9:7.
Międzynarodowe mistrzostwa
NRF w dwuboju zimowym, rozgry-
wane w Titisee, zakończyły się bie-
gami sztafetowymi juniorów i se-
niorów. W grupie najmłodszych
biegaczy zwyciężyli Polacy, wy-
przedzając zespoły Bawarii i Szwaj-
carii. Drużyna seniorów znalazła
się na czwartym miejscu.
Rewanżowy mecz piłkarski re-
prezentacji Francji i Polski, rozegra-
ny w Nantes, również zakończył
się, wygrana Polaków tym razem
24:15 (10:5).

Szachowe mistrzostwa
w Trzcińskim

W niedzielę zakończono w
Trzcińsku rozgrywkę szachistów o
tytuł mistrza powiatu. W indywi-
dualnym turnieju startowało dwu-
dziestu zawodników, wśród któ-
rzych najlepszym okazał się Jan
Jaworski — zdobywając 16,5 pkt.
Zaledwie o 0,5 pkt. mniej zdobył
w klasyfikacji Alojzy Wicher. Trze-
cie miejsce przynależało w udziale
Józefowi Małdzińskiemu. (zb)

Tabela • Tabela
KOSZYKÓWKA KOBIET
I LIGA

AZS Lub.	—	AZS-W-wa	53:69 i 62:69
Polonia	—	Śnieżka	84:51 i 69:63
Lech	—	Wista	55:71 i 60:70
Olimpia	—	AZS P-ń	74:76 i 67:60
IKS	—	Wiśniow.	84:56 i 76:58
1. IKS	20	26	1416—1394
2. Wista	20	25	1361—1345
3. Śnieżka	20	23	1471—1347
4. Lech	20	22	1415—1395
5. AZS W-wa	20	22	1294—1291
6. Polonia	20	20	1374—1297
7. AZS P-ń	20	20	1314—1297
8. Olimpia	20	20	1314—1297
9. AZS Lublin	20	20	1074—1058
10. Wiśniow.	20	20	995—1397